

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 74.

Vydána dne 29. prosince 1950.

Cena Kčs 6.—.

OBSAH:

(192.—194.) 192. Nařízení, kterým se vydávají podrobnější předpisy pro řízení v trestních a občanskoprávních věcech (jednací řád). — 193. Nariadenie, ktorým sa určujú sídla a obvody Okresných súdov vo Filákově a v Poltári. — 194. Nařízení o sazbách za advokátské a notářské výkony.

192.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 18. prosince 1950,

kterým se vydávají podrobnější předpisy pro řízení v trestních a občanskoprávních věcech (jednací řád).

Ministr spravedlnosti nařizuje podle § 325 zákona č. 87/1950 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), a § 44, § 138 odst. 1, § 511 odst. 2, § 577 odst. 1, § 582 odst. 3 a § 677 zákona, č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád):

Část první.

Úvodní ustanovení.

Organisace práce u prokuratur a řádných soudů.

§ 1.

(1) Veškeré práce u prokuratur a řádných soudů (dále jen „soudy“) jsou obstarávány zpravidla podle druhu agendy v jednotlivých odděleních (oddělení trestní, oddělení občanskoprávní, oddělení správní).

(2) Úkoly prokurátora obstarává potřebný počet prokurátorů, soudní moc vykonává potřebný počet soudců z povolání a soudců z lidu. Výkon justiční správy obstarává u prokuratury prokurátor, který byl pověřen jejím vedením (dále jen „vedoucí prokurátor“), u soudu jeho předseda.

(3) Práce správních referentů, samostatné administrativní práce souvisící s výkonem úřadu prokurátora nebo s výkonem soudní moci (§ 176), kancelářské práce a pomocné práce obstarává potřebný počet správních zaměstnanců; v řízení ve věcech občanskoprávních mohou správní zaměstnanci, zvlášť k tomu určení, obstarávat též některé jednoduché úkony, které jsou jinak svěřeny jedinému soudci nebo předsedovi senátu (§ 677 o. s. ř., § 30 odst. 2, § 94 odst. 2, § 170 odst. 2, § 173 odst. 2, § 177).

§ 2.

(1) Vyžaduje-li to rozsah trestní nebo občanskoprávní agendy, zřídí se pro jejich obstarávání několik trestních nebo občanskoprávních oddělení. V takovém případě se soustředí věci téhož druhu zpravidla v jednom oddělení (na př. trestní soudnictví ve věcech podle hlavy první a druhé zvláštní části trestního zákona, trestní soudnictví nad mládeží, věci národního pojištění, věci z pracovního poměru, věci nájemní, věci exekuční).

(2) Nemohou-li být samostatné administrativní práce (§ 1 odst. 3) a kancelářské práce, zejména práce souvisící s činností celé prokuratury nebo celého soudu, obstarávány pro svůj rozsah v některém z oddělení uvedených v § 1 odst. 1, zřídí se pro obstarávání těchto prací zvláštní oddělení (na př. oddělení doručné, oddělení výkonné).

§ 3.

Připouští-li to rozsah agendy, mohou být zaměstnanci prokuratury nebo soudu současně pověřeni obstaráváním prací pro více oddělení.

§ 4.

(1) Pokud bezprostřední řízení prací některých správních referentů není vyhrazeno ministerstvu spravedlnosti, řídí práce správního oddělení u prokuratury vedoucí prokurátor, u soudu předseda soudu. Práce ostatních oddělení řídí u prokuratury prokurátoři-aprobandi, u soudu předsedové senátu.

(2) Samostatné administrativní práce (§ 1 odst. 3), práce kancelářské a pomocné řídí v každém jednotlivém oddělení správní zaměstnanec, který byl k tomu určen u prokuratury vedoucím prokurátorem, u soudu předsedou soudu (vedoucí úředník oddělení).

Pobočky okresních soudů.

§ 5.

(1) Z důležitých důvodů může předseda krajského soudu se souhlasem ministra spravedlnosti nařídit, aby okresní soud pro některé obce svého obvodu obstarával trestní a občanskoprávní agendu nebo některé její druhy v oddělení umístěném mimo své sídlo (pobočka okresního soudu).

(2) Před rozhodnutím vyžádá si předseda krajského soudu vyjádření krajského prokurátora a prostřednictvím předsedy okresního soudu též vyjádření místních národních výborů zúčastněných obcí a okresního národního výboru, v jehož obvodu tyto obce leží.

§ 6.

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li důvody, které vedly k zahájení činnosti pobočky okresního soudu, nařídí předseda krajského soudu se souhlasem ministra spravedlnosti, aby činnost pobočky byla omezena jen na určitý druh agendy nebo aby byla zastavena.

(2) Ustanovení § 5 odst. 2 se užije obdobně.

§ 7.

Zahájení, omezení nebo zastavení činnosti pobočky okresního soudu vyhlásí předseda krajského soudu v příslušném úředním listě určeném pro soudní vyhlášky.

Pravidelné soudní dny.

§ 8.

(1) Pro usnadnění styku pracujících se soudem může předseda krajského soudu nařídit, aby okresní soud pro některé obce svého obvodu

konal mimo své sídlo pravidelné soudní dny (dále jen „soudní dny“).

(2) Ustanovení § 5 odst. 2 se užije obdobně.

§ 9.

O soudních dnech se konají, pokud to jejich účel nebo povaha věci nevylučuje, úkony téhož druhu a rozsahu jako v sídle okresního soudu. Předseda senátu není na soudních dnech vázán rozvrhem práce.

§ 10.

Náklady spojené s konáním soudních dnů se hradí z prostředků justiční správy.

§ 11.

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li důvody, které vedly k zavedení soudních dnů, nařídí předseda krajského soudu jejich omezení nebo zastavení.

(2) K rozhodnutí, kterým se má konání soudních dnů zastavit, je třeba souhlasu ministra spravedlnosti; jinak se užije ustanovení § 5 odst. 2 obdobně.

§ 12.

Zavedení, omezení nebo zastavení soudních dnů vyhlásí předseda okresního soudu na soudní desce a v zúčastněných obcích, jakož i na budově určené ke konání soudních dnů; je-li toho třeba, uvede to ve známost i jiným vhodným způsobem. Opisem vyhlášky uvědomí předseda okresního soudu okresního a krajského prokurátora, předsedu krajského soudu, okresní národní výbor a ministerstvo spravedlnosti.

Rozvrh práce.

§ 13.

Koncem každého roku sestaví předseda soudu rozvrh práce na příští rok.

§ 14.

(1) Z rozvrhu práce musí být patrné, jak jsou úkoly soudu mezi jednotlivá oddělení rozděleny a do kterých oddělení jsou jednotliví soudci a správní zaměstnanci zařazeni.

(2) Jednotlivá oddělení se v rozvrhu práce označí běžnými arabskými čísly podle tohoto pořadí: oddělení správní, trestní, občanskoprávní a ostatní oddělení (pobočky okresního sou-

du). Podatelna a spisovna se uvedou na konci pořadí bez označení číslem.

(3) V rozvrhu práce se dále uvede bližší rozdělení pracovní doby, doba určená pro styk s pracujícími, doba pracovní pohotovosti ve dnech pracovního klidu a místo a čas konání soudních dnů.

§ 15.

Předseda soudu může za účelem stejnoměrného rozdělení práce nebo pro naléhavost nebo z jiných důležitých důvodů přidělit jednotlivé věci také odchýlně od rozvrhu práce anebo může rozvrh práce v celku nebo v jednotlivostech i během roku změnit.

§ 16.

(1) Rozvrh práce okresních soudů a jeho změny schvaluje předseda krajského soudu, rozvrh práce krajských soudů a jeho změny schvaluje ministerstvo spravedlnosti.

(2) Rozvrh práce a jeho změny se po schválení vyvěsí na soudní desce.

Služební dohled.

§ 17.

(1) Na činnost správních zaměstnanců, kteří v oddělení (§ 1 odst. 1, § 5 odst. 1) obstarávají samostatné administrativní práce (§ 1 odst. 3), práce kancelářské nebo pomocné, dohlíží vedoucí úředník oddělení.

(2) Na činnost všech zaměstnanců v trestním nebo občanskoprávním oddělení dohlíží u prokuratury prokurátor-aprobační, u soudu předseda senátu.

(3) Na činnost všech správních zaměstnanců, pokud u prokuratury nebo u soudu obstarávají samostatné administrativní práce (§ 1 odst. 3), práce kancelářské nebo pomocné, dohlíží dozorcí úředník.

(4) Pokud přímý dohled na činnost některých správních referentů není vyhrazen ministerstvu spravedlnosti, dohlíží na činnost všech zaměstnanců u prokuratury vedoucí prokurátor, u soudu jeho předseda.

§ 18.

(1) Na činnost podřízených okresních prokuratur vykonává dozor krajský prokurátor, na činnost podřízených okresních soudů předseda

krajského soudu, a to prohlídkami, které konají buď podle plánu schváleného ministerstvem spravedlnosti, nebo na zvláštní nařízení, anebo kdykoli je toho třeba.

(2) Mají-li být u okresních prokuratur nebo u okresních soudů předmětem prohlídky jen práce správních zaměstnanců, může krajský prokurátor pověřit vykonáním prohlídky dozorcího úředníka nebo jiného způsobilého správního zaměstnance krajské prokuratury, předseda krajského soudu dozorcího úředníka nebo jiného způsobilého správního zaměstnance krajského soudu.

(3) Při prohlídce je třeba zjistit, zda jsou příslušné práce vykonávány rychle, účelně a podle předpisů a zda jsou vědomosti, schopnosti, píle a uvědomění zaměstnanců činných u prokuratury nebo u soudu, u nichž se prohlídka koná, takové, jaké vyžaduje druh prací, které vykonávají.

(4) Zjištěné závady se odstraní pokud možno na místě, závady, jejichž odstranění leží mimo obor působnosti krajského prokurátora nebo předsedy krajského soudu, se uvedou v písemné zprávě o výsledku prohlídky. Zpráva se předloží ministerstvu spravedlnosti, zpráva o výsledku prohlídky okresních prokuratur se kromě toho předloží v opise generální prokuratuře. Ve zprávě se uvede, v jakém stavu byly prokuratura nebo soud shledány, jaké je jejich pracovní zatížení a personální obsazení a co bylo zařízeno k odstranění zjištěných závad.

§ 19.

Generální prokuratura, nejvyšší soud, krajské prokuratury a krajské soudy jsou oprávněny vytknout vady, které se vyskytly při použití zákonných předpisů a které byly jimi shledány při výkonu soudnictví v řízení před podřízenými prokuraturami nebo soudy; jde-li o závažnější případy, oznámí shledané vady ministerstvu spravedlnosti se zprávou, co zařídily k jejich odstranění.

Pracovní porady.

§ 20.

(1) U prokuratur se konají pravidelné pracovní porady (dále jen „porady“), a to pokud možno za účasti všech zaměstnanců prokuratury; porady svolává vedoucí prokurátor podle předem stanoveného plánu.

(2) Kromě porad uvedených v odstavci 1 se konají u krajských prokuratur širší pravidelné pracovní porady (dále jen „širší porady“), a to pokud možno za účasti všech okresních prokurátorů nebo i ostatních prokurátorů z obvodu krajské prokuratury; širší porady svolává krajský prokurátor podle předem stanoveného plánu.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se užije obdobně na porady (širší porady), které se konají u soudů (u krajského soudu) za účasti zaměstnanců soudu (předsedů okresních soudů nebo i ostatních soudců z povolání v obvodu krajského soudu).

§ 21.

(1) K poradám u prokuratury má být přiřazen předseda příslušného soudu, k širším poradám mají být kromě toho přiřazeni předsedové odvolacíh trestních nebo odvolacíh občanskoprávních senátů.

(2) K poradám a k širším poradám u soudu má být přiřazen příslušný vedoucí prokurátor.

(3) K poradám u soudu mají být aspoň jednou za čtvrt roku přiřazeni soudci z lidu nebo jejich zástupci; k širším poradám u krajského soudu mají být aspoň jednou za půl roku přiřazeni zástupci soudců z lidu od jednotlivých podřízených okresních soudů.

§ 22.

Je-li to účelné, mohou se porady (širší porady) u prokuratury konat společně s poradami u soudu.

§ 23.

Na poradách (širších poradách) se mají zejména

1. vyměňovat zkušenosti o rozhodování prokurátorů a soudů, a to především s hlediska jednotného výkladu zákonů,
2. projednávat došlé zprávy o výsledku provedené prohlídky,
3. projednávat návrhy na odstranění zjištěných závad nebo zlepšovací návrhy,
4. podávat zprávy nebo posudky vyžádané vedoucím prokurátorem nebo předsedou soudu.

Část druhá.

Řízení ve věcech trestních a ve věcech občanskoprávních.

HLAVA PRVÁ.

Všeobecná ustanovení.

Urychlení a zjednodušení řízení.

§ 24.

(1) Všechny trestní a občanskoprávní věci mají být projednávány s největším urychlením tak, aby v nich mohlo být vydáno co nejdříve konečné rozhodnutí.

(2) Prokurátoři, soudci a všichni zaměstnanci prokuratur a soudů mají vycházet všem pracujícím, kteří se dovolávají jejich rady nebo pomoci, všemožně vstříc; zejména mají všestranně pečovat o to, aby nedostatek všeobecného nebo právnického vzdělání nebyl nikomu na újmu v jeho právech, a dávat všem, kdož toho potřebují, návod k provedení potřebných úkonů spolu s poučením, jaké právní následky budou spojeny s provedením těchto úkonů nebo s jejich opomenutím.

(3) Doba, kdy je možno se dostavit k prokurátoru nebo k soudu bez předchozího předvolání, se určí tak, aby styk pracujících s prokurátorem nebo soudem byl co nejvíce usnadněn.

§ 25.

(1) Je-li třeba nějakého vysvětlení a není-li možno opatřit je jiným vhodným způsobem, lze si od osoby, která může takové vysvětlení podat, vyžádat stručné písemné vyjádření nebo lze takovou osobu informativně vyslechnout. Pozvání k informativnímu výslechu se může stát jednoduchou obsílkou nebo telefonicky.

(2) O informativním výslechu se sepíše ve spise stručný záznam, který podpíše ten, kdo jej sepsal; vyslýchaný připojí svůj podpis, pokládá-li to vyslýchající vzhledem k závažnosti sdělení za účelné.

§ 26.

(1) Tam, kde jsou pro vyhotovení rozhodnutí (jejich stejnopisy), pro jiná vyřízení a pro protokoly předepsány vzory, je nutno jich použít, pokud tomu nebrání důležité důvody (na př. zvláštní složitost věci).

(2) Pro ostatní vyhotovení rozhodnutí (jejich stejnopisy) nebo vyřízení, jež se s výjimkou nepatrných odchylek nemění, jakož i pro

dopisy, zprávy, sdělení a listinná osvědčení, jež se velmi často opakují, a pro něž nejsou vzory předepsány, mohou si prokuratury a soudy zavést vlastní vzory.

P í s e m n á p o d á n í.

§ 27.

(1) Písemná podání je třeba předložit v tolika stejnopisech (§ 61 odst. 3 tr. ř., § 43 odst. 2 o. s. ř.), aby kromě stejnopisu určeného pro prokurátora nebo soud (po případě též pro jiného prokurátora, jiný soud, jiné oddělení) mohlo být doručeno po jednom stejnopise každé osobě, které se má stejnopis podání doručit.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije i pro opisy příloh, které mají být doručeny se stejnopisem písemného podání.

(3) Nepředložil-li účastník v řízení ve věcech občanskoprávních potřebný počet stejnopisů písemného podání a jeho příloh, ačkoli byl k tomu vyzván, pořídí je soud na jeho náklad; na to musí být účastník ve výzvě upozorněn.

§ 28.

Přeje-li si osoba, která učinila písemné podání, aby jí bylo jeho přijetí podatelnou potvrzeno, může k písemnému podání kromě jeho stejnopisů uvedených v § 27 odst. 1 připojit buď ještě jeho další stejnopis, nebo aspoň jeho stručný výtah (t. zv. rubriku); rubrika musí obsahovat označení prokuratury nebo soudu, jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště (pracoviště) navrhovatele a ostatních účastníků, po případě jejich zákonného zástupce nebo zmocněnce, jakož i údaj, o jaký předmět řízení a o jaký procesní úkon jde.

P o d á n í u č i n ě n á ú s t n ě d o p r o t o k o l u.

§ 29.

Nahrazují-li protokoly sepsané o ústně učiněných podáních písemná podání, musí mít všechny náležitosti, které jsou předepsány pro písemná podání.

§ 30.

(1) Podání učiněná ústně do protokolu sepíše zpravidla prokurátor nebo soudce z povolání. Je-li toho třeba, může zmocnit vedoucí prokurátor jednoho z prokurátorů a předseda soudu jednoho ze soudců z povolání, aby sepi-

vali všechna ústní podání, která byla u prokuratury nebo u soudu učiněna.

(2) Jednoduchá podání učiněná ústně do protokolu mohou sepisovat též správní zaměstnanci, jestliže k tomu byli prokurátorem, aprobantem nebo předsedou senátu zmocněni (§§ 42, 677 o. s. ř.).

§ 31.

(1) Trestní oznámení učiněné ústně do protokolu sepisuje zpravidla prokurátor, který vyslechne oznamovatele o trestném činu, o okolnostech, za nichž byl čin spáchán, o osobních poměrech pachatele a o důkazech, jakož i o výši škody způsobené oznámeným činem. Výsledkem má být získán potřebný podklad pro další řízení, tak aby nebylo třeba výslech oznamovatele opakovat.

(2) Je-li z údajů oznamovatele patrné, že oznámený skutek není trestným činem nebo že pachatele nelze stíhat z jiných důvodů, je třeba o tom oznamovatele poučit; trvá-li oznamovatel přesto na svém oznámení, poznamená se v protokole, že oznamovatel byl poučen.

(3) Bylo-li trestní oznámení učiněno ústně do protokolu u soudu, užije se ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně. Protokol se bez odkladu zašle příslušnému prokurátoru.

§ 32.

T e l e g r a f i c k á p o d á n í.

(1) Podání ve věcech občanskoprávních učiněná telegraficky (§ 44 o. s. ř.), která neměla náležitosti předepsané pro písemná podání, musí být opakována písemným podáním nebo ústně do protokolu.

(2) Mělo-li telegrafické podání ostatní náležitosti předepsané pro písemná podání, je třeba nedostatek vlastnoručního podpisu [§ 43 odst. 1 písm. e) o. s. ř.] odstranit dodatečným stručným projevem souhlasu s obsahem telegrafického podání; projev souhlasu lze učinit písemně nebo ústně do protokolu. Současně mají být předloženy též potřebné přílohy

(3) Dodatečné podání podle odstavce 1 nebo projev souhlasu podle odstavce 2 musí být učiněny do tří dnů po uplynutí lhůty, která je stanovena pro ono podání, není-li však takové lhůty, do tří dnů po dojití telegrafického podání. Zmešká-li se tato lhůta, nelze k telegrafickému podání přihlížet.

Dožádání.

§ 33.

(1) O provedení jednotlivých úkonů dožádáním (§ 22 odst. 2 tr. ř., § 16 o. s. ř.) je třeba požádat zpravidla zvláštním dopisem, v němž se podrobně uvedou potřebné údaje. To platí zejména tehdy, jde-li o dožádání o současné provedení úkonů různými okresními prokuraturami nebo různými okresními soudy. Je-li však k provedení úkonů, o které bylo žádáno, třeba podrobnější znalosti spisů, zašlou se dožádané prokuratuře nebo dožádanému soudu příslušné spisy nebo jejich části. Dožádání musí být vyhověno s největším urychlením, aby u dožadující prokuratury nebo dožadujícího soudu nebylo třeba stanovené jednání odročit.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, vyřizuje dožádání prokurátor, nebo byl-li dožádán soud, soudce, který byl k tomu rozvrhem práce určen. Je-li to důležité pro úspěšné provedení řízení, je třeba při provádění dožádání výsledkem osob rozšířit výsledek — podle toho, co při něm vyjde najevo — i na okolnosti nebo osoby, které v dožádání nebyly uvedeny. O výsledku osoby, která nebyla v dožádání uvedena, je třeba vždy účastníky vyzoomět (§ 96 odst. 1 o. s. ř.).

(3) Nemůže-li být dožádaný úkon vykonán v obvodě dožádané prokuratury nebo dožádaného soudu, postoupí se dožádání příslušné prokuratuře nebo příslušnému soudu, jsou-li známy, jinak se dožádání vrátí. Postoupení dožádání se současně oznámí dožadující prokuratuře nebo dožadujícímu soudu.

§ 34.

Žádá-li se jen o doručení písemnosti doručovatelem prokuratury nebo soudním doručovatelem, postačí, uvede-li se to na doručence, s níž se písemnost dožádané prokuratury nebo dožádanému soudu zasílá; zvláštní průvodní list není třeba připojovat.

§ 35.

(1) Dožádání tuzemských soudů (úřadů, orgánů veřejné správy) o doručení písemností vyřizuje samostatně oddělení, které obstarává doručnou službu.

(2) Žádosti cizozemských soudů (úřadů) o doručení písemností vyřizuje prokurátor, nebo byl-li požádán soud, soudce, který byl k tomu rozvrhem práce určen.

Nahlížení do spisů.

§ 36.

(1) Nahlízet do spisů (§ 66 tr. ř., § 87 o. s. ř.) je možno, není-li dále stanoveno jinak, výlučně v místnostech prokuratury nebo soudu pod dohledem vedoucího úředníka oddělení nebo správního zaměstnance jím k tomu určeného. Zároveň se učiní vhodná opatření k zachování státního, hospodářského nebo služebního tajemství.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro znalce (§ 118 odst. 1 tr. ř., §§ 108 a násl. o. s. ř.). Znalcům, kteří nemohou podat spolehlivý posudek bez zevrubného prostudování spisů, může prokurátor nebo předseda senátu spisy zapůjčit.

§ 37.

Na odůvodněnou žádost lze se souhlasem prokurátora a v řízení před soudem se souhlasem předsedy senátu zaslat spisy nebo jejich část i jiné prokuratuře nebo jinému soudu, aby tam mohlo být do nich nahlédnuto.

§ 38.

Povolení k nahlížení do spisů, které byly odevdány do spisovny, uděluje u prokuratury vedoucí prokurátor, u soudu předseda soudu.

§ 39.

Vydávání úředních vysvědčení.

Prokurátor-aprobaant a v řízení před soudem předseda senátu může účastníku řízení na jeho žádost vydat úřední vysvědčení o skutečnostech známých ze spisu, pokud to potřebuje k uplatňování nebo hájení svých práv.

§ 40.

Vyloučení soudních osob z vykonávání úkonů trestního řízení.

(1) Jestliže soudce (člen senátu, senát), o jehož vyloučení z vykonávání úkonů trestního řízení v určité věci jde (§ 39 odst. 2 tr. ř.), s tím souhlasí, přidělí předseda soudu věc jinému soudci (senátu) nebo určí do senátu místo něho jiného soudce. O tomto opatření učiní předseda soudu ve spise záznam.

(2) Zapisovatel je povinen oznámit skutečnosti, pro které nesmí být přibrán (§ 60 odst. 3 tr. ř.), prokurátoru a v řízení před soudem

předsedovi senátu, jakmile se o těchto skutečnostech dověděl.

§ 41.

Ustanovení obhájce obviněnému.

(1) Má-li prokurátor nebo v řízení před soudem předseda senátu ustanovit obviněnému obhájce (§ 45 tr. ř.), požádá krajské sdružení advokátů (osobu, kterou krajské sdružení advokátů tím pověřilo), aby mu označilo osobu advokáta.

(2) Jestliže nelze podle odstavce 1 osobu advokáta určit bez průtahů a jde o naléhavý případ, ustanoví prokurátor nebo v řízení před soudem předseda senátu obhájce z řad advokátů sám a krajské sdružení advokátů o tom dodatečně uvědomí.

§ 42.

Ustanovení zástupce účastníkoví.

Neustanoví-li v řízení ve věcech občansko-právních předseda senátu účastníkovi zástupce z řad advokátů (§ 142 odst. 1, § 144 odst. 1 o. s. ř.), může jej ustanovit z řad soudců z povolání nebo jiných zaměstnanců soudu, kteří jsou k tomu způsobilí.

HLAVA DRUHÁ.

Úkony prokurátora a soudu.

Místo a čas úkonů.

§ 43.

(1) Úkony prokurátora nebo soudu se konají mimo budovu prokuratury nebo soudu jen tehdy, jsou-li pro to závažné důvody, zejména vyžaduje-li to povaha úkonu nebo je-li to vhodné z výchovných důvodů.

(2) Má-li být nějaký úkon vykonán v budově úřadu (orgánu veřejné správy) nebo veřejného ústavu nebo podniku, je to třeba předem ohlásit osobě pověřené jejich vedením.

(3) Ve vojenských nebo vojskem obsazených budovách a podnicích nebo v budovách Sboru národní bezpečnosti smí prokurátor nebo soud vykonat potřebný úkon jen se svolením příslušného velitele.

§ 44.

Ve dnech pracovního klidu lze úkony konat jen v naléhavých případech.

Předvolávání a předvádění k úkonům.

§ 45.

(1) Předvolávání k jednotlivým úkonům se děje zpravidla písemně, nebo pokud je to možné, ústně, v naléhavých případech též telegraficky nebo telefonicky. Byla-li některá osoba předvolána ústně, telegraficky nebo telefonicky, učiní se o tom záznam ve spise; byla-li předvolána ústně při výslechu, poznamená se to v protokole.

(2) Vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu, zejména při nařízeném předvedení, lze předvolání v trestních věcech zařídit též prostřednictvím orgánů národní bezpečnosti.

(3) V písemném předvolání se uvede označení věci, místo, čas, a není-li tím ohrožen obecný zájem, také předmět výslechu nebo jiného úkonu, dále zda se má předvolaný dostavit jako obviněný, účastník, svědek, znalec nebo tlumočník a které pomůcky a důkazní prostředky má s sebou přinést. Zaměstnané osoby se současně vyzvou, aby o svém předvolání včas uvědomily svého zaměstnavatele (bezprostředního představeného), aby mohlo být zařízeno jejich zastupování po dobu jejich nepřítomnosti v práci. Kromě toho se v písemném předvolání označí zákonné následky, které by předvolaného stihly, kdyby se bez důvodu a bez omluvení nedostavil.

(4) V písemném předvolání určeném obviněnému se kromě zákonného ustanovení uvede též slovně, o jaké obvinění jde.

(5) Příslušníci ozbrojených sborů v činné službě se předvolávají prostřednictvím svého představeného. Není-li znám představený vojenských osob v činné službě, předvolají se prostřednictvím místního velitele; není-li znám představený příslušníků Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru vězeňské stráže v činné službě, předvolají se prostřednictvím nejbližšího velitelství příslušného Sboru.

(6) Má-li být vyslechnut větší počet osob zaměstnaných na témže pracovišti (v témže závodě a p.), lze provést jejich výslech po předchozí dohodě se správou pracoviště (závodu a pod.) v místě pracoviště, a to i bez jejich předchozího předvolání.

§ 46.

(1) O předvedení (§§ 92, 109 a § 232 odst. 2 tr. ř., § 69, § 100 odst. 2 a § 112 o. s. ř.) se po-

žádá příslušné velitelství Sboru národní bezpečnosti.

(2) O předvedení příslušníků ozbrojených sborů v činné službě se požádá jejich představený.

§ 47.

Vyrozumívání o úkonech.

(1) Ustanovení § 45 odst. 1 a odst. 3 věty první a druhé se užije přiměřeně, vyrozumívají-li se o úkonech prokurátora nebo soudu obviněný, jeho obhájce nebo zákonný zástupce, zúčastněná osoba, poškozený a jejich zákonní zástupci nebo zmocněnci, orgán veřejné péče o mládež nebo účastníci a jejich zákonní zástupci nebo zmocněnci.

(2) Prokurátor musí být vyrozuměn o všech úkonech soudu, jichž se má zúčastnit.

V ý s l e c h y.

§ 48.

(1) Před výsledkem zjistí vyslyšající totožnost vyslyšaného a poučí jej o jeho právech a povinnostech. V protokole se výslovně uvede, že se tak stalo; kde je toho třeba, uvede se i prohlášení vyslyšaného.

(2) Na počátku výsledku zjistí vyslyšající osobní poměry vyslyšaného:

1. u obviněného zjistí zejména jméno a příjmení (i dřívější příjmení), datum a místo (okres) jeho narození, místo, kde byl zapsán do knihy narození, jeho poslední bydliště (místo pobytu), rodinný stav, zaměstnání (u osob, které nejsou zaměstnány, jejich poslední zaměstnání), majetkové a výdělkové poměry a předchozí tresty;
2. u jiné vyslyšané osoby zjistí jméno a příjmení, věk, rodinný stav, zaměstnání, bydliště (místo pobytu) a okolnosti, které mohou mít vliv na její hodnověrnost.

(3) Vyslyšanému může být dovoleno, aby dříve než dá odpověď, nahlédl do svých písemných poznámek. Stalo-li se tak, poznamená se to v protokole. Vyslyšaný může být vyzván, aby poznámky předložil k nahlédnutí prokurátoru nebo soudci, kteří řídí výslech.

§ 49.

(1) Výslech osob, které se nedovedou vyjadřovat ani v českém ani ve slovenském jazyku, se koná prostřednictvím tlumočnicka. Od přihrání tlumočnicka lze upustit, jestliže

vyslyšající nebo zapisovatel ovládá jazyk, ve kterém se bude výslech konat.

(2) Ustanovení odstavce 1 se užije obdobně pro výslech osob hluchých, němých nebo hluchoněmých, nelze-li se s nimi dorozumět jiným spolehlivým způsobem.

§ 50.

(1) Přibere-li prokurátor nebo soud znalce k ohledání (§ 80 tr. ř., §§ 119 a násl. o. s. ř.), může vzhledem k povaze věci určit, že se má ohledání konat jen v přítomnosti znalců samých.

(2) Je-li obava, že předmět ohledání bude ohledáním zničen nebo změněn, odevzdá se znalcům, je-li to možné, jen část předmětu a učiní se opatření, aby mohlo být ohledání podle potřeby opakováno.

Protokol.

§ 51.

(1) Protokol (§ 60 tr. ř., §§ 66 a 68 o. s. ř.) má obsahovat všechny podstatné okolnosti a musí být z něho zřejmo, zda při provádění úkonu bylo dbáno příslušných předpisů (na př. napomenutí k pravdivému vypovídání, prohlášení, které vyslyšaný učinil na upozornění, že má právo odepřít výpověď).

(2) Zpravidla se zapisuje toliko obsah výpovědi vyslyšaných osob. Pokud je to důležité pro posouzení věci, zapisí se výpovědi vyslyšaných osob doslovně; v tomto případě se příslušné místo vyslyšané osobě vždy z protokolu přečte a v protokole se poznamená, že se tak stalo, po případě také, jaké námítky byly činy. Záleží-li na přesném a doslovném znění odpovědi nebo vypovídá-li vyslyšaný vyhýbavě, provádí se výslech tak, že se kladou jednotlivé otázky, které se doslovně zaprotokolují; stejně se doslovně zaprotokoluje odpověď vyslyšaného.

(3) Protokol o výpovědi osoby neznalé ani českého, ani slovenského jazyka sepíše se některým z těchto jazyků; záleží-li na doslovném znění výpovědi, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick její příslušnou část pokud možno také v jazyku, jímž tato osoba vypovídala.

(4) Protokol se hlasitě diktuje, aby přítomní diktovanou výpověď slyšeli. Prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu může vyslyšanému, zejména jde-li o znalce, dovolit, aby svou výpověď diktoval zapisovateli sám. Tato okolnost se poznamená v protokole.

(5) Je-li toho třeba, může být průběh celého výsledku nebo jeho části, po případě průběh celého úkonu nebo jeho části, zaznamenán těsnopisně; těsnopisný záznam se přepíše obyčejným písmem a připojí k protokolu.

§ 52.

(1) Protokol v trestních věcech podpisují osoba řídící jednání a zapisovatel, jakož i tlumočník a osoba přibraná podle § 127 odst. 2 a § 133 odst. 2 tr. ř. Protokol sepsaný mimo hlavní a odvolací líčení a veřejné zasedání podpisuje též vyslýchaný; byla-li výpověď vyslýchaného napsána na několika samostatných listech nebo arších, podpíše vyslýchaný každý samostatný list nebo arch zvlášť. Před podepsáním se protokol vyslýchanému přečte nebo předloží k přečtení. V protokole se poznamená, že se tak stalo, a uvede se, zda byl protokol vyslýchaným schválen. Odmítne-li vyslýchaný protokol podepsat, poznamená se to v protokole spolu s důvody, které uvedl.

(2) Nemůže-li předseda senátu pro překážku delšího trvání protokol podepsat, podpíše jej jiný člen senátu. Nemůže-li pro překážku delšího trvání podepsat protokol jiná osoba, není třeba jejího podpisu. Důvod, proč podpis odpadl, se poznamená v protokole.

§ 53.

Osoba řídící jednání může i po podpisu protokolu nařídit opravu písařských chyb a jiných zřejmých nesprávností a v tomto směru protokol doplnit. Oprava se vyznačí tak, aby původní zápis zůstal čitelný; opravu podpíše ten, kdo ji nařídil, a zapisovatel.

§ 54.

(1) V protokole o hlasování (§ 24 tr. ř., § 155 o. s. ř.) se uvede:

1. den hlasování,
2. jména a příjmení členů senátu a zapisovatele,
3. postup při jednotlivých hlasováních, jejich výsledek a výrok rozhodnutí.

(2) Mínění odlišné od názoru většiny se zapisuje v celém svém znění a stručně se odůvodní.

(3) Důvody rozhodnutí se pojmu do protokolu jen tehdy, je-li mezi členy senátu rozpor pro odůvodnění, který bylo třeba hlasováním odstranit.

(4) Protokol o hlasování podpisují všichni členové senátu a zapisovatel.

(5) Skončí-li jednání, aniž bylo odročeno, pojmu se všechny zápisy o hlasování senátu do jediného protokolu o hlasování.

(6) Jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela pouze porada v jednací síni bez přerušení jednání, neseписuje se zvláštní protokol o hlasování, v protokole o jednání se poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušení jednání.

(7) Protokol o hlasování se připojí ke spisu v zalepené obálce, opatřené na uzávěře kulatým úředním razítkem (§ 70 odst. 1).

§ 55.

Označení osoby obviněného a trestného činu.

(1) Nejsou-li známa všechna osobní data obviněného (§ 26 odst. 1 písm. b), § 86 písm. b) tr. ř.), uvedou se jak v žalobě, tak v rozsudku všechny okolnosti, jichž je třeba, aby obviněný nemohl být zaměněn s jinou osobou.

(2) Trestný čin (§ 26 odst. 1 písm. c), § 86 písm. c) tr. ř.] se jak v žalobě, tak v rozsudku označí nejen uvedením příslušného ustanovení (příslušných paragrafů) trestního zákona, nýbrž i svým pojmenováním.

§ 56.

Deník prokurátora.

(1) U okresní a státní prokuratury vede prokurátor o každé trestní věci deník. Deník není součástí trestního spisu a uschovává se odděleně.

(2) Za přípravného řízení se do deníku zapisuje zpravidla pouze nápad spisu a způsob vyřízení prokurátorem, po případě záznam o úkonech, jež jsou pro řízení zvláště důležité. Po podání žaloby, pokud bude trestní spis u soudu, se v deníku vyznačí každé dojití spisu, jakož i jednotlivých písemností a učiněné opatření. Po pravomocném skončení věci u soudu nebude třeba zpravidla dalších záznamů v deníku.

(3) V každém stadiu řízení je však nutno do deníku zapisovat a v něm ukládat stejnopisy zpráv předkládaných nadřízenému prokurátoru a poukazy od něho došlé, důvěrné přípisy, stejnopis vyhotovení žaloby a opravných prostředků a stejnopisy soudních rozhodnutí, byly-li prokurátoru doručeny.

(4) Ve vazebních věcech se deník opatří nápadným označením „Vazba“. Byl-li obviněný z vazby propuštěn, označení „Vazba“ se na deníku přeškrtně.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 se užíje přiměřeně pro vedení deníku o věcech občanskoprávních, učinil-li prokurátor návrh na zahájení občanskoprávního řízení nebo vstoupil-li do takového řízení.

HLAVA TŘETÍ. Veřejná jednání.

Díl první.

Hlavní líčení, odvolací líčení a veřejná zasedání.

Příprava hlavního líčení.

§ 57.

(1) Po skončení přípravného řízení předloží prokurátor soudu žalobu (§ 85 odst. 1 tr. ř.) a připojí k ní příslušné spisy.

(2) Žalobu je třeba podat v tolika stejnopisech, aby se dostalo po jednom stejnopise na všechny členy senátu, na všechny obviněné a jejich zákonné zástupce a obhájce a jeden stejnopis aby zůstal při spise soudu první stolice. Stejnopisy určené pro členy senátu se ponechají po skončení hlavního líčení u spisu.

(3) Věci důležité pro trestní řízení (§ 82 tr. ř.) zůstanou dále v úschově prokurátora. Podáním žaloby přechází však rozhodování o vrácení nebo vydání těchto věcí na soud.

(4) Byla-li žaloba před zahájením hlavního líčení vzata zpět (§ 85 odst. 2 tr. ř.), vrátí soud spisy prokurátoru. Rozhodování o vazbě obviněného a o věcech vzatých do úschovy přechází opět na prokurátora.

§ 58.

(1) Předseda senátu připraví hlavní líčení tak, aby mohlo být skončeno v jediném zasedání, a dovoluje-li to povaha případu, v jednom dni.

(2) Počet hlavních líčení stanovených na jeden den je třeba podle získaných zkušeností a s náležitým zřetelem k druhu a rozsahu trestních věcí, o kterých bude při hlavním líčení jednáno, určit tak, aby jednotlivá hlavní líčení nemusila být pro nedostatek času odkládána. Také počátek několika hlavních líčení stanovených na tentýž den je nutno podle pravděpodobné délky předchozích hlavních líčení určit tak, aby předvolané osoby nemusily na počátek hlavního líčení dlouho čekat.

(3) Lze-li očekávat, že hlavní líčení bude trvat delší dobu, mají být svědci předvoláni pokud možno na dobu, v níž pravděpodobně dojde k jejich výsledku. Ustanovení předchozí věty se užíje obdobně pro předvolání znalců a tlumočnicků, není-li třeba, aby se zúčastnili celého hlavního líčení.

Hlavní líčení.

§ 59.

Po zahájení hlavního líčení zjistí předseda senátu totožnost všech předvolaných osob, a to zpravidla podle občanských průkazů.

§ 60.

(1) U hlavních líčení, o jejichž sledování lze u pracujících očekávat větší zájem, lze učinit opatření proti přeplnění místnosti, v níž se bude veřejné líčení konat (na př. vydávání vstupenek).

(2) Přístup k hlavnímu líčení jako posluchačům lze odepřít osobám

1. nezletilým,
2. ozbrojeným, pokud nejsou povinny nosit zbraň podle své služby,
3. které se dostavily ve stavu způsobilém vzbudit veřejné pohoršení, nebo
4. které byly opětovně soudem potrestány.

§ 61.

(1) Byla-li veřejnost hlavního líčení vyloučena pro ohrožení státního, hospodářského nebo služebního tajemství, upozorní předseda senátu přítomné (§ 143 odst. 2 poslední věta a § 144 odst. 1 tr. ř.) na trestní následky, které by nastaly, kdyby nepovolaným osobami vyjevíli skutečnosti, o nichž se při jednání dověděli.

(2) Předseda senátu může zakázat, aby si přítomní (odstavec 1) činili písemné poznámky o tom, co při hlavním líčení slyšeli.

§ 62.

Odvolací líčení a veřejná zasedání.

Ustanovení §§ 58 až 61 se přiměřeně užíje též pro odvolací líčení a veřejná zasedání.

Díl druhý.

Ústní jednání a jiná jednání.

§ 63.

Pro ústní jednání a jiná jednání ve věcech občanskoprávních se přiměřeně užíje předpisů o hlavním líčení (§§ 58 až 61).

HLAVA ČTVRTÁ.

Rozhodnutí prokurátora a soudu.

Vyhotovení rozhodnutí.

§ 64.

Zúčastnil-li se prokurátor řízení ve věcech občanskoprávních (§ 6 o. s. ř.), vyznačí se to ve vyhotovení soudního rozhodnutí (§§ 157 a 170 o. s. ř.).

§ 65.

(1) Předseda senátu může vypracováním písemného vyhotovení rozhodnutí pověřit některého soudce z povolání, který je členem senátu; vypracování písemného vyhotovení usnesení jednoduché povahy může svěřit též správním zaměstnancům.

(2) Nemůže-li předseda senátu ani jiný člen senátu pro překážku delšího trvání vypracovat písemné vyhotovení vyhlášeného (vyneseného) rozhodnutí, může jej na příkaz předsedy soudu vypracovat jiný soudce z povolání, který nebyl členem senátu.

(3) Písemné vyhotovení rozhodnutí se opatří datem jeho vyhlášení (vynesení).

§ 66.

(1) Písemné vyhotovení rozhodnutí prokurátora schvaluje a podpisuje vedoucí prokurátor, který však může toto oprávnění v některých věcech buď zcela, nebo zčásti přenést na prokurátory aprobanty.

(2) Písemné vyhotovení rozhodnutí soudu podpisuje předseda senátu. Nemůže-li předseda senátu podepsat písemné vyhotovení rozhodnutí pro překážku delšího trvání, podpíše je za něho jiný člen senátu. Důvod, proč podpis předsedy senátu odpadl, se poznamená na písemném vyhotovení rozhodnutí.

Vyhotovení usnesení
ve zkrácené formě.

§ 67.

(1) Při usneseních jednoduché povahy, která v plném rozsahu vyhovují podanému návrhu a která nemusí být odůvodněna, může být písemné vyhotovení usnesení nahrazeno stručným povolovacím záznamem („Návrhu se vyhovuje“).

(2) V povolovacím záznamu se dále uvede, zda se má pro pořízení stejnopisu vyhotovení rozhodnutí použít předepsaného vzoru („Návrhu se vyhovuje, vzor č. ...“) nebo povolovacího razítka („Návrhu se vyhovuje, raz.“).

(3) Povolovacího razítka lze použít, je-li po ruce dostatečný počet stejnopisů písemného podání nebo dostatečný počet stejnopisů rubrik; tato podání nebo tyto rubriky musí obsahovat určitý návrh souhlasný s písemným podáním, jakož i právní poučení o opravném prostředku.

(4) Je-li toho třeba, uvede se v povolovacím záznamu též výše určených nákladů.

§ 68.

(1) Povolovací razítko se otiskne na přední straně stejnopisu písemného podání nebo rubriky.

(2) Pro povolovací razítko se stanoví tento vzor:

(Malý státní znak)

Usnesení.

Návrhu se vyhovuje. Náklady navrhovatele se určují částkou Kčs . . . h.

_____ prokuratura v _____, odd. _____
soud

dne _____

§ 69.

Použití návrhu usnesení
předloženého účastníky.

V občanskoprávních věcech mohou účastníci v zájmu urychleného vyřízení věci předložit soudu současně s podáním též potřebné stejnopisy usnesení, které navrhuje a které se má vydat bez slyšení účastníků. Hodí-li se tyto stejnopisy, může jich soud po případném provedení doplňků použít.

Opatřování stejnopisů vyhotovení rozhodnutí úředním razítkem a jejich podpisování.

§ 70.

(1) Stejnopisy vyhotovení rozhodnutí prokurátora nebo soudu, listiny o ustanovení poručníka nebo opatrovníka (§ 253 odst. 2, § 262 o. s. ř.), listiny o ustanovení správce likvidační podstaty (§ 581 o. s. ř.), úřední vysvědčení (§ 39), ověřovací doložky (§ 171 odst. 2, § 174 odst. 3), jakož i všechny stejnopisy vyřízení určené pro cizozemské soudy nebo úřady opatří vedoucí úředník oddělení kulatým úředním razítkem.

(2) Stejnopisy vyhotovení usnesení ve zkrácené formě (§§ 67 a 68) se kulatým úředním razítkem neopatřují.

(3) Jsou-li stejnopisy uvedené v odstavci 1 určeny pro cizinu, podpisuje je prokurátor-aproband nebo předseda senátu vlastnoručně; správnost ostatních stejnopisů potvrzuje vedoucí úředník oddělení.

§ 71.

Stejnopisy poukazů, kterými se nařizuje vydání peněz nebo jiných hodnot, podpisuje vlastnoručně prokurátor-aproband nebo předseda senátu; vedoucí prokurátor nebo předseda soudu opatří je osmihranným úředním razítkem.

§ 72.

Vypravení stejnopisů vyhotovení rozhodnutí.

(1) Stejnopisy vyhotovení rozhodnutí prokurátora nebo soudu mají být vypraveny nejpozději do 15 dnů po vyhlášení (vynesení) rozhodnutí. Tato lhůta může být prodloužena jen se souhlasem vedoucího prokurátora a v řízení před soudem se souhlasem předsedy soudu.

(2) Rozhodnutí opravné stolice se zašle v potřebném počtu stejnopisů i se spisy první stolici, která zařídí jeho doručení (§§ 29 a 64 tr. ř., §§ 189 a 196 o. s. ř.).

§ 73.

Doložka o právní moci rozhodnutí.

(1) Jakmile rozhodnutí nabylo právní moci, zaznamenaná vedoucí úředník oddělení na vyhotovení rozhodnutí tuto skutečnost, jakož i den, kdy právní moc nastala. Nabylo-li rozhodnutí právní moci jen zčásti, má se to v záznamu přesně vyjádřit.

(2) Záznam uvedený v odstavci 1 se učiní též na stejnopisech vyhotovení rozhodnutí, kterými se vypořádávají jiné soudy nebo úřady (orgány veřejné správy); na žádost osoby, které bylo rozhodnutí doručeno ještě před jeho právní mocí, učiní se tento záznam i na stejnopise, který tato osoba předloží.

§ 74.

Doložka o vykonatelnosti rozhodnutí.

Na žádost osoby, které bylo doručeno rozhodnutí vykonatelné ještě před tím, než nabylo právní moci, vyznačí vedoucí úředník oddělení vykonatelnost rozhodnutí na stejnopise, který tato osoba předloží.

HLAVA PÁTÁ.

Doručování.

Způsob doručování.

§ 75.

(1) Doručení písemností a jeho způsob nařizuje prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu. K písemnostem, jejichž doručení má být prokázáno, se připojí doručenko.

(2) Písemnosti prokurátora a soudu se zpravidla doručují poštou jako listovní zásilky, v naléhavých případech jako spěšné zásilky.

(3) Uzná-li to prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu za výhodnější, vykoná se doručení doručovatelem prokuratury nebo soudním doručovatelem.

(4) Ve zvláště naléhavých případech může prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu požádat o provedení doručení příslušný místní národní výbor nebo, zejména při nařízeném předvedení, příslušné velitelství Sboru národní bezpečnosti.

(5) Má-li být písemnost prokurátora nebo soudu doručena při nějakém úředním úkonu (na př. při domovní prohlídce nebo při výkonu exekuce zabavením movitých věcí), obstará její doručení orgán, který má úkon vykonat; v takových případech se doručenko nepřipojuje a výkon doručení se osvědčí v protokole, který byl o úkonu sepsán.

(6) Prokurátoru se doručují písemnosti soudu zpravidla současně se spisy, aby do nich mohl nahlédnout.

§ 76.

Několik písemností pro jednu osobu může být doručeno na jednu doručenko jen tehdy, jde-li o tutéž věc.

§ 77.

Adresátovi lze doručit v bytě, na pracovišti nebo kdekoli bude zastížen.

§ 78.

Písemnosti určené úřadům (orgánům veřejné správy), soudům, ústavům, podnikům nebo právnickým osobám se doručí jejich zaměstnancům oprávněným přijímat písemnosti (podatelné). Není-li takových osob, doručí se kterémukoli přítomnému zaměstnanci, který je ochoten je přijmout.

§ 79.

Písemností, určené v trestním řízení příslušníkům ozbrojených sborů v činné službě, doručí se prostřednictvím jejich představeného; není-li znám představený vojenských osob v činné službě, doručí se takové písemnosti prostřednictvím místního velitele; není-li znám představený příslušníků Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru vězeňské stráže v činné službě, doručí se takové písemnosti prostřednictvím nejbližšího velitelství příslušného Sboru.

§ 80.

Písemnosti určené osobám, kterým přísluší právo exterritoriality, nebo osobám v bytech osob exterritoriálních nebo v exterritoriálních budovách nebo místnostech předloží se ministerstvu spravedlnosti, které zařídí jejich doručení.

§ 81.

Odepření přijetí doručované písemnosti.

(1) Jestliže adresát odepřel písemnost přijmout, vrátí ji doručovatel prokuratuře nebo soudu. Na doručence uvede datum a důvod odepření přijetí.

(2) Uznal-li prokurátor nebo soud, že odepření přijetí písemnosti bylo bezdůvodné, považuje se písemnost za doručenu dnem, kdy přijetí bylo odepřeno. Na tyto následky musí doručovatel adresáta upozornit a na doručence musí poznamenat, že se tak stalo.

Náhradní doručení.

§ 82.

(1) Nebyl-li adresát, kterému má být písemnost doručena v bytě, tam zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, může být písemnost doručena každé dorostlé osobě v bytě spolubydlící, a kdyby takové osoby nebylo, pronajímateli nebo osobě pověřené v domě dozorem, pokud tam bydlí a jsou ochotni písemnost přijmout.

(2) Nebyl-li adresát, kterému má být písemnost doručena na pracovišti, tam zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, může být písemnost určena zaměstnavateli doručena každému jeho zaměstnanci, pokud je ochoten ji přijmout; písemnost určená zaměstnanci může být doručena jeho zaměstnavateli nebo zástupci zaměstnavatele anebo spoluzaměstnancům, pokud jsou ochotni ji přijmout.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 lze na obálce písemnosti uvést osobu, které

nesmí být písemnost pro její zájem na věci nebo z jiných důvodů při náhradním doručení doručena.

(4) Nezdržuje-li se adresát v místě určení a může-li doručovatel ihned zjistit nové místo jeho pobytu, zašle písemnost za adresátem, není-li na zásilce výslovně uvedeno, že doručení mimo místo určení je vyloučeno.

§ 83.

(1) Není-li možno doručit písemnost některým ze způsobů uvedených v § 82 odst. 1 a 2, uloží ji poštovní doručovatel u poštovního úřadu, doručovatel prokuratury u prokuratury, soudní doručovatel u soudu a orgán místního národního výboru u místního národního výboru. Adresáta o tom vyrozumí oznámením, které zanechá v jeho bytě nebo na pracovišti, a není-li to možné, ve schránce určené pro přijímání jeho pošty. Není-li takové schránky, upevní oznámení na dveřích vchodu do jeho bytu nebo na vhodném místě pracoviště a podle možnosti vyrozumí o tom i osoby ze sousedství nebo osoby zaměstnané na pracovišti. Tyto okolnosti uvede doručovatel na doručence, poznamená, kterého dne byla písemnost uložena, a vrátí doručenkou prokuratuře nebo soudu.

(2) Den, kdy byla písemnost uložena, se považuje za den doručení písemnosti. Takové uložení má účinky doručení, i když se adresát o uložení písemnosti nedověděl.

§ 84.

Doručování do vlastních rukou.

(1) Do vlastních rukou adresátových musí být písemnost doručena

1. v případech stanovených zákonem,
2. uzná-li to prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu z důležitých důvodů za potřebné.

(2) Nebyl-li adresát, jemuž má být písemnost doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, vyzve ho doručovatel, aby byl v určitý den a hodinu přítomen k přijetí písemnosti. S výzvou nařídí doručovatel jako s oznámením při náhradním doručení (§ 83 odst. 1 druhá a třetí věta). Nebude-li výzvě vyhověno, uloží poštovní doručovatel písemnost na poštu, doručovatel prokuratury u prokuratury, soudní doručovatel u soudu a orgán místního národního výboru u místního národního výboru; o tom se adresát vyrozumí a současně se upozorní, že si má doručovanou písemnost do tří dnů vyzvednout.

(3) Jestliže si adresát písemnost ve lhůtě tří dnů nevyzvedl, považuje se poslední den této lhůty za den, kdy bylo doručení vykonáno, i když se adresát o uložení písemnosti nedověděl.

(4) Ustanovení odstavce 2 věty třetí a odstavce 3 nelze užít při doručování písemností, u nichž je náhradní doručení podle ustanovení § 65 odst. 2 druhé věty tr. ř. vyloučeno. V těchto případech se doručení opatří nápadným označením „Náhradní doručení vyloučeno“.

§ 85.

Doručení.

(1) Při doručování do vlastních rukou adresáta se použije modrých doručenek, jinak se užije bílých doručenek.

(2) Zásilky s modrými doručenkami se podávají na poštu vždy doporučeně.

HLAVA ŠESTÁ.

Náklady řízení.

Náklady řízení hrazené zálohově státem.

§ 86.

Náklady řízení ve věcech trestních.

(1) K nákladům trestního řízení hrazeným zálohově státem (§ 67 tr. ř.) náleží zejména:

1. náklady doručování (včetně poštovního),
2. náklady předvedení, dopravy a doprovodu obviněných a jiných osob,
3. cestovní výdaje prokurátorů, soudců, zapisovatele a jiných pomocných osob, jakož i náhrady poskytované soudcům z lidu,
4. náklady zajištění výkonu rozhodnutí, zejména zajištění výkonu trestu propadnutí jmění (§§ 283 a násl. tr. ř.),
5. svědecké,
6. znalečné a tlumočné, jakož i náhrada hotových výloh spojených se znaleckým a tlumočnickým úkonem,
7. nutná vydání a odměna obhájce ustanoveného podle § 45 tr. ř.,
8. nutná vydání spojená s uschováním věcí důležitých pro trestní řízení (§ 82 tr. ř.),
9. náklady spojené se zaopatřením obviněného ve vazbě,
10. náklady spojené s výkonem trestu a ochranného opatření.
11. náklady spojené se zajištěním nároků poškozeného vzešlých z trestného činu (§ 49 tr. ř.).

(2) Denní sazbu připadající na náklady spojené se zaopatřením ve vazbě a s výkonem trestu odnětí svobody a ochranného opatření vyhlásí každoročně ministerstvo spravedlnosti v příslušném úředním listě určeném pro soudní vyhlášky. Náklady na zdravotní péči po dobu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření se účtují podle skutečného vydání.

(3) Náklady na léčení úrazu, který utrpěla osoba, na níž se vykonává vazba, trest odnětí svobody nebo ochranné opatření, při práci nařízené vězeňským, výchovným nebo léčebným ústavem, se k nákladům trestního řízení nepočítají.

§ 87.

Náklady řízení ve věcech občanskoprávních.

K nákladům řízení ve věcech občanskoprávních, hrazeným zálohově státem, náleží zejména:

1. výdaje na soudní úkony, od nichž byl účastník osvobozen (§ 140 odst. 1, § 144 odst. 1 o. s. ř.),
2. nutná vydání a odměna zástupce ustanoveného podle § 142 odst. 1 nebo § 144 odst. 1 o. s. ř.,
3. náklady spojené s procesním úkonem, který soud vykonal, ačkoli účastník nesložil na ně zálohu, jejíž složení mu bylo podle § 128 odst. 1 o. s. ř. uloženo.

Náklady účastníka v řízení ve věcech občanskoprávních.

§ 88.

(1) Účastníku, který se osobně dostavil k soudu, poněvadž to bylo účelné k uplatnění nebo k obraně jeho práva, přísluší proti odpůrci, vůči němuž má nárok na náhradu nákladů řízení (§§ 129 až 132 o. s. ř.), náhrada nutných vydání a ušlé odměny za práci.

(2) K nutným vydáním účastníka náleží

1. jízdné (§§ 89 až 91),
2. stravné (§ 92),
3. nocležné (§ 93).

(3) Nárok na náhradu ušlé odměny za práci může uplatnit jen účastník, který pro svou účast u soudu byl nepřítomen v zaměstnání a nemá za tuto dobu nárok na mzdu (plat) vůči svému zaměstnavateli. Náhrada skutečně ušlé mzdy (platu) se přiznává na základě potvrzení účastníkovy zaměstnavatele podle průměru za poslední výplatní období.

(4) Potřebuje-li účastník stížený těžkou tělesnou chorobou nebo vadou, jakož i v jiných podobných případech průvodce, nahradí se i průvodci jeho nutná vydání a ušlá odměna, jako by průvodce sám byl účastníkem.

§ 89.

(1) Nárok na jízdné má jen účastník, který nebydlí v místě, kde se řízení koná.

(2) Použil-li účastník veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu jízdné za nejnižší vozovou třídu. Jízdné za použití rychlíku (vlaků, autobusů) se hradí při vzdálenostech přes 100 km, jinak jen tehdy, kdyby se účastník s ohledem na dobu jednání nemohl dostavit včas na místo řízení nebo kdyby bylo nutno hradit mu nocležné.

(3) Účastníku stíženému těžkou tělesnou chorobou nebo vadou, jakož i v jiných podobných případech se může uhradit i jízdné vyšší vozové třídy.

§ 90.

(1) Jestliže účastník (§ 89) při větší vzdálenosti místa řízení od stanoviště veřejného hromadného dopravního prostředku musil použít ještě místního veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu i místní přepravné.

(2) Místní přepravné se hradí též účastníku, který bydlí v místě, kde se řízení koná, jestliže se zřetelem na vzdálenost místa řízení od místa svého bydliště nebo pracoviště použil místního veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 91.

Vyžadují-li okolnosti případu, aby cesta byla vykonána jinak než veřejným hromadným dopravním prostředkem, poskytne se účastníku při cestě

1. pěšky nebo jízdním kolem náhrada v částce 2 Kčs za každý kilometr,
2. najatým považem (motorovým vozidlem) náhrada skutečně vzniklých výdajů do obvyklé výše,
3. vlastním považem (motorovým vozidlem) náhrada ve výši dvou třetin obvyklých výdajů za nájemní považ (motorové vozidlo).

§ 92.

Nárok na stravné přísluší jen účastníku, který nebydlí v místě, kde se řízení koná, trval-li jeho pobyt v tomto místě i s cestou tam a zpět déle než 6 hodin. V takovém pří-

padě má účastník nárok na stravné v částce 40 Kčs, a trval-li pobyt déle než 12 hodin, na stravné v částce 80 Kčs.

§ 93.

(1) Nárok na nocležné přísluší jen účastníku, který nebydlí v místě řízení, jestliže s ohledem na dobu řízení byl nucen se ubytovat mimo domov.

(2) Nocležné se poskytne ve výši skutečně zaplaceného výdaje za ubytování, nejvýše však v částce 70 Kčs za jednu noc. Za noc, které účastník s ohledem na dobu řízení použije k cestě, přísluší mu nocležné jen tehdy, musí-li se téže noci ubytovat pro časný příjezd nebo pozdní odjezd.

§ 94.

N á k l a d y p o š k o z e n é h o , z á k o n -
n ý c h z á s t u p c ů a z m o c n ě n ě ů
a s v ě d e č n é .

(1) Pro určení výše nutných vydání a ušlé odměny za práci, které je obviněný povinen nahradit poškozenému na jeho žádost (§ 68 odst. 1 písm. b) tr. ř.), jakož i pro určení nákladů zákonného zástupce účastníka nebo poškozeného nebo jejich zmocněnců, kteří nejsou advokáty, a pro určení výše svědečného (§ 74 odst. 1 tr. ř., § 107 odst. 1 o. s. ř.) užije se ustanovení §§ 88 až 93 obdobně.

(2) Předseda senátu může rozhodování o svědečném svěřit vedoucímu úředníku oddělení (§ 107 odst. 2, § 677 o. s. ř.).

HLAVA SEDMÁ.

V ý k o n t r e s t ů a n ě k t ě r ý c h j i n ý c h r o z h o d n u t í .

V ý k o n t r e s t u o d n ě t í s v o b o d y .

§ 95.

(1) Jestliže osoba odsouzená k trestu odnětí svobody není ve vazbě, vyzve ji na příkaz prokurátora vedoucí úředník oddělení, aby trest nastoupila.

(2) Není-li obava, že odsouzený uprchne, může mu prokurátor poskytnout lhůtu k nastoupení trestu tak, aby si mohl předtím obstarat své záležitosti. Tato lhůta nesmí být delší než 15 dní.

(3) Nenastoupil-li odsouzený trest ve lhůtě, která mu byla poskytnuta, nebo jsou-li tu odůvodněné obavy, že uprchne, nařídí prokurátor jeho okamžité předvedení.

§ 96.

(1) Prokurátor nařídí vězeňskému ústavu písemným příkazem, aby trest odnětí svobody byl vykonán.

(2) Velitel vězeňského ústavu potvrdí na písemném příkazu, že trest byl nastoupen, a vrátí příkaz prokurátoru. O odpykání trestu podá prokurátoru zvláštní zprávu.

§ 97.

(1) Shledá-li prokurátor, jemuž náleží dohled na výkon trestu odnětí svobody, že u odsouzeného jsou podmínky pro zařazení do tábora nucené práce (§ 36 tr. zák.), podá o tom zprávu krajskému prokurátoru (§ 279 tr. ř.).

(2) Jakmile komise pro podmíněné propuštění rozhodla, že se odsouzený po odpykání trestu zařazuje do tábora nucené práce, vyrozumí o tom krajský prokurátor velitelství vězeňského ústavu, dále krajské velitelství národní bezpečnosti a okresního prokurátora, v jejichž obvodu si odsouzený odpykává trest, krajského prokurátora, u něhož se vede rejstřík trestů, a krajský národní výbor, v jehož obvodu měl odsouzený před nastoupením trestu poslední bydliště.

§ 98.

Výkon trestu ztráty státního občanství, ztráty občanských práv občanských, vyloučení z vojska a ztráty vojenské hodnosti.

Byly-li pravomocným rozsudkem vysloveny ztráta státního občanství (§ 42 tr. zák.), ztráta občanských práv občanských (§§ 43 a 44 tr. zák.), vyloučení z vojska (§ 45 tr. zák.) nebo ztráta vojenské hodnosti (§ 46 tr. zák.), vyrozumí o tom prokurátor stručným sdělením příslušné úřady nebo veřejné orgány se žádostí o další opatření, která jim náleží vykonat (§ 267 tr. ř.).

§ 99.

Zajištění majetku obviněného.

(1) Dojde-li k zajištění majetku obviněného (§ 283 tr. ř.), požádá neprodleně prokurátor a v řízení před soudem předseda senátu okresní národní výbor, v jehož obvodu měl obviněný své poslední bydliště, aby podle směrnic vydaných ministerstvem financí zajištěný majetek v dohodě s finanční prokuraturou zabezpečil; současně vyrozumí o zajištění majetku finanční prokuraturu a orgán národní bezpečnosti, který podal na obviněného trestní oznámení.

(2) Jestliže nějaká osoba oznámí prokurátoru nebo soudu, který nařídil zajištění majetku, že má ve své moci věci, které náležejí

k zajištěnému majetku (§ 284 odst. 2 tr. ř.), uvědomí o tom prokurátor nebo soud okresní národní výbor (odstavec 1) a finanční prokuraturu.

§ 100.

Výkon trestu propadnutí jmění.

(1) Bylo-li vysloveno propadnutí jmění (§ 47 tr. zák.) rozsudkem, který dosud nenabyl právní moci, zajistí soud majetek obviněného (§ 283 tr. ř.) a postupuje dále podle ustanovení § 99.

(2) Nabyl-li rozsudek, jímž bylo vysloveno propadnutí jmění, právní moci, zašle prokurátor stejnopis vyhotovení rozsudku, opatřený doložkou o jeho právní moci, okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu měl odsouzený své poslední bydliště, se žádostí, aby učinil opatření potřebné k převzetí jmění. Další jeho stejnopis zašle finanční prokuratuře a ministerstvu financí.

§ 101.

Výkon trestu zákazu činnosti.

Bylo-li pravomocným rozsudkem odsouzenému zakázáno dočasně nebo navždy vykonávat určitou činnost nebo určité povolání (§ 51 tr. zák.), vyrozumí o tom prokurátor stručným sdělením příslušné úřady nebo veřejné orgány se žádostí o další opatření, která jim náleží vykonat (§ 267 tr. ř.): byl-li vysloven dočasný zákaz činnosti, oznámí prokurátor současně pravděpodobný den, kdy tento zákaz pomine (§ 51 odst. 3 tr. zák.).

§ 102.

Výkon trestu vyhoštění.

Byl-li pravomocným rozsudkem uložen trest vyhoštění (§ 52 tr. zák.), připojí prokurátor k písemnému příkazu, aby trest odnětí svobody byl vykonán (§ 96 odst. 1), dopis obsahující žádost, aby krajské velitelství národní bezpečnosti učinilo další opatření (§ 267 tr. ř.) týkající se výkonu vyhoštění; zároveň prokurátor nařídí velitelství vězeňského ústavu, aby nejpozději tři týdny před propuštěním odsouzeného z trestu odnětí svobody zaslalo dopis krajskému velitelství národní bezpečnosti, v jehož obvodě je vězeňský ústav, kde odsouzený odpykává poslední měsíc trestu.

§ 103.

Výkon trestu zákazu pobytu.

Byl-li pravomocným rozsudkem vysloven zákaz pobytu (§ 53 tr. zák.), uvědomí o tom prokurátor, se žádostí o další opatření (§ 267

tr. ř.), okresní velitelství Sboru národní bezpečnosti těch území, na které se zákaz pobytu vztahuje; vztahuje-li se zákaz na celé území kraje, vyrozumí krajské velitelství národní bezpečnosti tohoto kraje. Byl-li vysloven dočasný zákaz pobytu, oznámí prokurátor současně pravděpodobný den, kdy tento zákaz pomine.

§ 104.

Výkon trestu uveřejnění rozsudku.

Má-li být vykonán trest uveřejnění rozsudku (§ 54 tr. zák., § 294 tr. ř.), určí prokurátor, zda bude rozsudek uveřejněn bez odůvodnění, či zda a v jakém rozsahu bude uveřejněno též odůvodnění rozsudku.

Propadnutí a zabrání věci.

§ 105.

(1) Neučinil-li prokurátor jiné opatření, odevzdá věc, která byla pravomocným rozhodnutím soudu prohlášena za propadlou nebo byla zabráná (§§ 55 a 74 tr. zák.) a je v jeho úschově nebo v úschově soudů (§§ 82 a 56 tr. ř.), k dalšímu opatření okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu měl odsouzený své poslední bydliště.

(2) Je-li věc uvedená v odstavci 1 dosud v držení odsouzeného nebo jiné osoby, učiní prokurátor návrh, aby byla odňata podle ustanovení §§ 553 a 554 o. s. ř. Byla-li takto odňatá věc odevzdána prokurátoru, postupuje prokurátor podle ustanovení odstavce 1.

(3) Byla-li prohlášena za propadlou určitá peněžitá částka, vymáhá se podle ustanovení platných pro vymáhání peněžitých trestů (§ 163).

§ 106.

Byla-li pravomocným rozsudkem prohlášena za propadlou věc nemovitá, zašle prokurátor stejnopis vyhotovení rozsudku, opatřený doložkou o jeho právní moci, okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu je nemovitá věc, se žádostí, aby učinil opatření potřebné k jejímu převzetí. Další jeho stejnopis zašle finanční prokuratuře.

Výkon ochranného opatření.

§ 107.

Ochranné léčení.

(1) Nařídil-li soud odevzdání pachatele do léčebného ústavu (§ 70 odst. 1 tr. zák.), požádá prokurátor orgán národní bezpečnosti, aby pachatele do ústavu (§ 295 odst. 1 tr. ř.)

dodal; současně tento ústav vyrozumí, že pachatel smí být z ústavu propuštěn jen na základě rozhodnutí soudu.

(2) Rozhodl-li soud, že se pachatel z ochranného léčení propouští (§ 70 odst. 2 tr. zák.), nařídí prokurátor, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, aby byl pachatel z léčebného ústavu neprodleně propuštěn.

Ochranná výchova.

§ 108.

(1) Je-li mladistvý, u něhož byla trestním soudem nařízena ochranná výchova (§ 71 odst. 1 tr. zák.) na svobodě, vyzve jej na příkaz prokurátora vedoucí úředník oddělení, aby se přihlásil ve výchovném ústavu (§ 295 odst. 1 tr. ř.), v němž bude ochranná výchova vykonána.

(2) Není-li obava, že mladistvý uprchne, může mu prokurátor poskytnout přiměřenou lhůtu, aby si mohl předtím obstarat své záležitosti. Tato lhůta nesmí být delší než 15 dní.

(3) Nepřihlásil-li se mladistvý k výkonu ochranné výchovy ve lhůtě, která mu byla poskytnuta, nebo jsou-li tu odůvodněné obavy, že uprchne, nařídí prokurátor jeho okamžité předvedení.

§ 109.

(1) Prokurátor nařídí výchovnému ústavu písemným příkazem, aby ochranná výchova byla vykonána, a uvědomí o tom zákonného zástupce mladistvého a orgán veřejné péče o mládež.

(2) Výchovný ústav potvrdí na písemném příkazu, že s výkonem ochranné výchovy bylo započato a vrátí příkaz prokurátoru. O skončení ochranné výchovy podá výchovný ústav prokurátoru zvláštní zprávu.

§ 110.

Před podáním návrhu na upuštění od ochranné výchovy (§ 235 odst. 2 tr. ř.), na propuštění z ochranné výchovy (§ 235 odst. 3 tr. ř.) nebo na její prodloužení (§ 73 odst. 1 tr. zák.) vyžádá si prokurátor zprávu vězeňského nebo výchovného ústavu.

§ 111.

Nařídil-li poručenský nebo opatrovnický soud ochrannou výchovu (§ 71 odst. 2 tr.

zák., § 60 zák. o pr. rod.), požádá předseda senátu okresní národní výbor, v jehož obvodu nahladivý bydlí, o zařízení výkonu ochranné výchovy.

Podmíněné odsouzení.

§ 112.

(1) Uplynula-li podmíněně odsouzenému zkušební doba, vyžádá si vedoucí úředník oddělení prokuratury u místního národního výboru a u příslušného velitelství stanice Sboru národní bezpečnosti, v jejichž obvodu odsouzený bydlí nebo předtím delší dobu bydlel, zprávu o jeho chování; současně si vyžádá i doplnění výpisu z rejstříku trestů.

(2) Výsledky šetření předloží prokurátor soudu se spisy a s návrhem, aby soud vyslovil, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil (§ 27 tr. zák.).

(3) Rozhodl-li soud pravomocně, že se trest, jehož výkon byl podmíněně odložen, vykoná, zařídí prokurátor výkon trestu.

§ 113.

Doví-li se prokurátor, který koná přípravné řízení, nebo soud, u něhož byla podána žaloba, že obviněný byl v jiné trestní věci podmíněně odsouzen nebo podmíněně propuštěn, oznámí to prokurátoru, který vede podmíněně odsouzeného nebo podmíněně propuštěného v evidenci. Tohoto oznámení není třeba, uplynula-li při podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění doba dvou roků od konce zkušební doby.

Podmíněné propuštění.

§ 114.

(1) Shledá-li prokurátor, jemuž náleží dohled na výkon trestu odnětí svobody, že u odsouzeného jsou podmínky pro podmíněné propuštění (§ 33 tr. zák.), podá o tom zprávu krajskému prokurátoru (§ 278 odst. 3 tr. ř.).

(2) Jakmile komise pro podmíněné propuštění rozhodla, že se odsouzený podmíněně propuští, vyrozumí o tom krajský prokurátor, nehodlá-li navrhnout, aby rozhodnutí komise bylo přezkoumáno ministrem spravedlnosti (§ 278 odst. 4 tr. ř.), okresního prokurátora, v jehož obvodu odsouzený odpývá trest, aby zařídil jeho okamžité propuštění. Současně vyrozumí krajského prokurátora, u něhož se vede rejstřík trestů.

§ 115.

(1) Chování podmíněně propuštěného vede v patrnosti krajský prokurátor, který si podle potřeby vyžádá u místního národního výboru a u velitelství stanice Sboru národní bezpečnosti, v jejichž obvodu podmíněně propuštěný bydlí nebo předtím delší dobu bydlel, zprávu, jak se podmíněně propuštěný chová.

(2) Rozhodla-li komise pro podmíněné propuštění, že se zbytek trestu vykoná, vyrozumí o tom krajský prokurátor okresního prokurátora, činného u soudu, který konal řízení v první stolici (u něhož jsou uloženy trestní spisy). Tento prokurátor učiní opatření, aby byl zbytek trestu vykonán. Kromě toho krajský prokurátor vyrozumí o nařízení výkonu zbytku trestu krajského prokurátora, který vede rejstřík trestů.

§ 116.

Obnova trestního řízení.

Doví-li se soud nebo úřad o okolnosti, která může odůvodnit návrh na obnovu trestního stíhání, je povinen to oznámit prokurátoru, který je činný u soudu, který konal řízení v první stolici. Jestliže by tyto skutečnosti mohly odůvodnit návrh na obnovu trestního řízení ve prospěch odsouzeného a nepodá-li takový návrh prokurátor sám, zpraví o tom odsouzeného, nebo není-li to možné, jinou osobu oprávněnou k podání návrhu (§ 221 odst. 2 tr. ř.).

HLAVA OSMÁ.

Exekuce.

Díl prvý.

Obecná ustanovení.

§ 117.

Nařízení výkonu exekuce.

(1) Má-li být exekuce provedena výkoným úředníkem (§ 431 o. s. ř.), předloží vedoucí úředník oddělení, v němž byla exekuce povolena, příslušný spis oddělení, které obstarává výkonnou službu; zvláštního příkazu soudce není k výkonu exekuce třeba.

(2) Má-li být exekuce provedena výkoným úředníkem dožádaného soudu, nařídí soudce, který u tohoto soudu obstarává exekuční agendu, aby exekuční úkon byl vykonán (exekuční příkaz); příkaz se dává na zaslání stejnopise vyhotovení usnesení, kterým byla exekuce povolena.

(3) Zvláštní pokyny, které se týkají provedení exekučního výkonu (na př. určení času a místa výkonu), uvede soudce, jestliže je nedá výkonnému úředníku ústně, přímo na spise (odstavec 1) nebo na exekučním příkaze (odstavec 2). Současně se spisem nebo s exekučním příkazem se odevzdají oddělení, které obstarává výkonou službu, usnesení a jiné písemnosti, které mají být při výkonu exekuce doručeny (na př. § 510 odst. 1 o. s. ř.).

(4) Má-li výkoný úředník pochybnosti, jak nejlépe vyhovět příkazu soudce, vyžádá si od něho ústní poučení. Tohoto ustanovení se užije, zejména má-li výkoný úředník pochybnosti, zda provedením exekučního úkonu nebudou dotčeny důležité zájmy státu nebo veřejné zájmy hospodářské.

§ 118.

Opatření k zachování pořádku při exekuci.

(1) Výkoný úředník je oprávněn učinit všechna opatření, jichž je třeba, aby byl při jednotlivých exekučních úkonech zachován pořádek.

(2) Osoby, které ruší exekuční úkon, odstraní výkoný úředník z místa úkonu, i když jsou zúčastněny na výkonu exekuce.

§ 119.

Účast vymáhajícího věřitele.

(1) Požádal-li o to vymáhající věřitel, vyrozumí jej výkoný úředník, kdy a kde bude exekuční úkon vykonán.

(2) Nedostaví-li se vymáhající věřitel ve stanovenou dobu na místo, kde má být exekuční úkon vykonán, provede se úkon v jeho nepřítomnosti.

§ 120.

Odklad a zrušení exekuce.

(1) Byla-li exekuce odložena nebo zrušena (§§ 443 až 445 o. s. ř.) nebo bylo-li nařízeno pokračování v odložené exekuci, vyrozumí se o tom oddělení, které obstarává výkonou službu. Výkoný úředník, který byl pověřen provedením exekuce, ihned zařídí, čeho je třeba.

(2) Byla-li exekuce odložena, pokračuje výkoný úředník ve výkonu exekuce teprve na zvláštní příkaz soudce. To platí i tehdy,

bylo-li odložení exekuce učiněno závislým na složení přiměřené jistoty (§ 444 o. s. ř.).

§ 121.

Výkon exekuce ve dny pracovního klidu a v noci.

(1) Ve dnech pracovního klidu a v noci smí výkoný úředník vykonat exekuční úkony jen tehdy, vysloví-li s tím předseda soudu souhlas.

(2) Souhlas se dává písemně na vyhotovení usnesení, kterým byla exekuce povolena.

§ 122.

Výkon exekuce proti příslušníkům ozbrojených sborů v činné službě.

Proti příslušníkům ozbrojených sborů v činné službě může být s výkonem exekuce na movité věci (§§ 508 a násl. o. s. ř.) započato teprve tehdy, když byl jejich představený výkoným úředníkem o povolení exekuce vyrozuměn. Není-li znám představený vojenských osob v činné službě, vyrozumí se o povolení exekuce místní velitel; není-li znám představený příslušníků Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru vězeňské stráže v činné službě, vyrozumí se nejbližší velitelství příslušného Sboru.

Díl druhý

Zvláštní ustanovení.

Exekuce zřízením exekučního zástavního práva na nemovité věci nezapsané ve veřejné knize.

§ 123.

S doručením stejnopisu vyhotovení usnesení, kterým byla povolena exekuce zřízením exekučního zástavního práva na nemovité věci nezapsané ve veřejné knize (§ 452 o. s. ř.), vyrozumí vedoucí úředník oddělení, které obstarává výkonou službu, účastníky o době a místě, kdy a kde bude zájemné popsání provedeno.

§ 124.

(1) V protokole o zájemném popsání se kromě předepsaných náležitostí (§§ 66, 68, § 452 odst. 1 a 2 o. s. ř.) uvedou jednotlivé nemovité věci podle čísla katastrálních par-

cel, druh jejich obdělání, výměra a jejich hranice; jde-li o stavby, uvede se jejich popisné číslo a způsob jejich užívání.

(2) Spolu s nemovitou věcí se podle předpisů o zabavení movitých věcí (§ 509 o. s. ř.) popíše její příslušenství.

§ 125.

Nesouhlasí-li skutečný stav nemovité věci s údaji výpisu z katastru (na př. užívá-li se parcely jinak, než jak je vyznačeno, nebo přešlo-li vlastnictví prodejem, směnou a p. na jinou osobu), odkáže se v protokole o zájemném popsání na odchylky od výpisu z katastru.

§ 126.

Poznamenání exekučního zástavního práva v protokole o dřívějším zabavení (§ 455 o. s. ř.) provede vedoucí úředník oddělení, které obstarává výkonnou službu. V poznámce se uvede jméno, příjmení a bydliště vymáhajícího věřitele, na jehož návrh se provádí další zabavení, a výše vymáhané pohledávky.

Exekuce dražbou nemovitých věcí.

§ 127.

(1) Byla-li povolena dražba nemovité věci nezapsané ve veřejné knize (§ 507 o. s. ř.), provede se zájemné popsání této nemovité věci (§ 452 o. s. ř.) spolu s jejím odhadem.

(2) Zájemné popsání není třeba provádět, žádá-li se o povolení dražby nemovité věci, která byla již zájemně popsána při zřízení exekučního zástavního práva pro pohledávku vymáhajícího věřitele.

(3) Povolení dražby se poznamená v protokole o zájemném popsání; v případě uvedení v odstavci 2 se poznamená povolení dražby v protokole o předcházejícím zájemném popsání.

§ 128.

Upustí-li soud od odhadu (§ 464 o. s. ř.), vykoná se zájemné popsání nemovité věci nezapsané ve veřejné knize poznámkou na protokole o dřívějším zájemném popsání; výsledek dřívějšího zájemného popsání a odhadu se vezme za základ dražebního řízení.

§ 129.

Před vyzváním, aby se dražilo (§ 482 o. s. ř.), oznámí soudce vedoucí dražbu

1. výši daní, veřejných dávek, pojistného národního pojištění, pohledávek z pracovního (učebního) poměru [§ 494 odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř.],
2. prohlášení, která učinili věřitelé o zapravení svých nároků [§ 469 písm. i) o. s. ř.],
3. výši pohledávek úvěrových (§ 498 odst. 2 o. s. ř.).

§ 130.

(1) Při dražbě nemovité věci (§§ 483 až 486 o. s. ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 500 Kčs.

(2) Soudce vyrozumí dražitele, že prohlásí dražbu za skončenou, nebude-li přes dvojí vyzvání učiněno vyšší podání.

(3) Nebylo-li v pěti minutách po druhém vyzvání učiněno vyšší podání, přiklepne soudce nemovitost poslednímu podateli.

(4) Dříve než udělí příklep, oznámí soudce ještě jednou hlasitě poslední podání.

§ 131.

V protokole o dražbě nemovitých věcí se kromě předepsaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. ř.) uvedou zejména:

1. jména, příjmení a bydliště dražitelů a jejich zmocněnců, výše a druh jistoty, kterou dražitelé složili, a zjištění, kdo není povinen jistotu skládat,
2. všechna podání, ať byla soudem uznána, nebo odmítnuta,
3. rozhodnutí o udělení příklepu,
4. potvrzení dražitelů, že jim byla jistota vrácena.

§ 132.

V usnesení o příklepu (§ 488 o. s. ř.) se uvede vydražená nemovitá věc, příslušenství přecházející na vydražitele, jméno a příjmení vydražitele a podání, za které mu byla nemovitá věc přiklepnuta.

§ 133.

Uvedení vydražitele do dražby vydražené nemovité věci (§ 478 odst. 1 o. s. ř.) nebo odnětí nemovité věci vydražiteli (§ 478 odst. 2

o. s. ř.) provede, je-li toho třeba, na příkaz soudce výkonný úředník podle obdoby předpisů o výkonu exekuce vyklizením nemovitě věci (§§ 555 a násl. o. s. ř.).

Exekuce zabavením a prodejem movitých věcí.

§ 134.

(1) V zájemném protokole se kromě předepsaných náležitostí (§§ 66, 68 a 509 o. s. ř.) uvede zejména:

1. seznam a popis věcí, které byly zabaveny pro vymáhanou pohledávku vymáhajícího věřitele s uvedením u každé jednotlivé věci, jakého výtěžku lze jejich prodejem asi dosáhnout,
2. seznam a popis věcí, které nebyly zabaveny proto, že jsou vyloučeny z exekuce (§ 511 o. s. ř.), nebo proto, že jsou příslušenstvím nemovitě věci (§ 516 o. s. ř.).

(2) Zabavené věci se popíší takovým způsobem, aby bylo možno zjistit jejich totožnost.

(3) Z prohlášení, která byla učiněna jinými osobami, zejména o tom, že mají k movité věci právo, které nepřipouští výkon exekuce (§ 442 o. s. ř.), nebo že k ní mají zástavní nebo zadržovací právo, jakož i prohlášení dlužníkově, že zabavené věci náležejí někomu jinému, se uvede v protokole jen podstatný obsah.

§ 135.

(1) Mají-li být zabaveny jen movité věci, které jsou již pro jinou pohledávku zájemně sepsány a popsány, zabaví je výkonný úředník dodatkovou poznámkou k zájemnému protokolu (§ 509 odst. 1 druhá věta o. s. ř.). V poznámce uvede jméno, příjmení a bydliště vymáhajícího věřitele, na jehož návrh se provádí další zabavení, a výši vymáhané pohledávky. Nebyly-li některé z věcí dříve zabavených nalezeny, vyznačí to v poznámce.

(2) Mají-li být zabaveny i další věci, zabaví se, jen pokud se to jeví nutným pro uspokojení vymáhajícího věřitele; přitom je třeba přihlížet k okolnostem rozhodujícím o rozsahu zabavení, zejména k ceně zabavených věcí, k výši předcházejících pohledávek a nově přibylého vymáhaného nároku. Soupis a popis těchto věcí se uvede v dodatku k dřívějšímu protokolu. Ustanovení poslední věty odstavce 1 se užíje obdobně.

§ 136.

(1) Zabavené věci, kromě peněz nalezených u dlužníka, se ponechají na místě, kde byly zabaveny; jsou-li pro to důležité důvody, vezmou se na návrh vymáhajícího věřitele do úschovy. Náklady spojené s uschováním hradí prozatím vymáhající věřitel.

(2) Pokud se zabavené věci k tomu hodí, uloží se u soudu, jinak se odevzdají schovateli nebo dražebně anebo ústavu, který se zabývá takovým uschováváním.

(3) Neurčí-li soudce již předem osobu, která je způsobilá a ochotná zabavené věci uschovat, určí vhodného schovatele výkonný úředník s výhradou dodatečného schválení soudce.

(4) Schovatel potvrdí převzetí věcí a podpíše zájemní protokol nebo zvláštní protokol sepsaný o provedeném uschování; žádá-li o to, vydá se mu seznam věcí, které mu byly svěřeny.

§ 137.

Návrh na uschování učiněný při výkonu zabavení, jakož i provedení uschování s udáním jména, příjmení, zaměstnání a bydliště schovatelova, úmluva o náhradě a potvrzení o přijetí zapíše se do zájemního protokolu nebo dodatku k němu.

§ 138.

(1) Nebyly-li zabavené věci vzaty do úschovy, vyznačí se zabavení způsobem pro každého snadno zřejmým.

(2) Výkonný úředník upozorní dlužníka nebo osoby místo něho zastížené, že zabavené věci nesmějí být poškozeny, zničeny, odstraněny nebo zcizeny a že takové jednání je trestné.

§ 139.

Při prodeji zabavených věcí, které podléhají zkáze, z volné ruky (§ 515 o. s. ř.) může si výkonný úředník vyžádat součinnost místního národního výboru.

§ 140.

(1) Je-li obecnými právními předpisy stanoveno, že věc před prodejem v dražbě má být nabídnuta socialistické právnické osobě k převzetí za odhadní nebo úředně stanovenou cenu, vyrozumí ji vedoucí úředník oddělení, které obstarává výkonou službu, že

může věc do třiceti dnů od doručení vyrozumění převzít. Neučiní-li socialistická právnická osoba v uvedené lhůtě nabídku, provede výkonný úředník dražbu.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 se přiměřeně zkrátí, jde-li o věc podléhající zkáze. Neučiní-li socialistická právnická osoba v této zkrácené lhůtě nabídku, prodá výkonný úředník věc z volné ruky. Ustanovení § 139 se užije obdobně.

§ 141.

Tam, kde pro nabytí jednotlivých věcí je předepsáno, že osoby musí mít k nabytí věci určité oprávnění, smí výkonný úředník prodat věc jen tomu, kdo má takové oprávnění.

§ 142.

(1) Vedoucí úředník oddělení, které obstarává výkonnou službu, ustanoví rok dražby; v oznámení podle § 518 odst. 2 o. s. ř. uvede místo a čas dražby, označení věcí daných do dražby, a to podle jejich druhu, a místo, kde je lze před dražbou prohlédnout.

(2) Výkonný úředník povolaný vykonat dražbu se včas před dražbou přesvědčí, zda byla řádně oznámena; shledá-li závady, oznámí je ústně soudci.

§ 143.

Odhad zabavených věcí (§ 517 odst. 2 o. s. ř.) provádějí stálí přísešní znalci zapsaní do seznamu stálých přísežných znalců vedeného u krajského soudu.

§ 144.

(1) Je-li třeba, aby byly zabavené věci před prodejem odhadnuty, určí znalce vedoucí úředník oddělení, které obstarává výkonnou službu, a to zpravidla podle předem určeného pořadí. Není-li to možné, přibere znalce výkonný úředník.

(2) Při prodeji věcí menší hodnoty lze, je-li třeba, přibrat jako znalce i osobu, která není zapsána v seznamu, nebo upustit od přibrání znalce, je-li výkonný úředník způsobilý spolehlivě odhadnout věci sám.

§ 145.

(1) Po zahájení dražby vyzve výkonný úředník zájemce, aby dražili. Dražba trvá, dokud dražitelé činí podání; dražitelé jsou

vázáni svými podáními, dokud nebylo učiněno podání vyšší. Výkonný úředník je povinen dražitelé vyrozumět, že prohlásí dražbu za skončenou, nebude-li přes dvojí vyzvání učiněno vyšší podání. Nebylo-li po druhém vyzvání učiněno vyšší podání, přiklepne výkonný úředník věc poslednímu podateli.

(2) Dříve než udělí příklep, oznámí výkonný úředník ještě jednou hlasitě poslední podání.

§ 146.

(1) Byla-li dražba skončena, protože výtěžek dosud prodaných věcí stačí k uspokojení vymáhajících věřitelů, odevzdají se neprodané zabavené věci dlužníku nebo jiné osobě, která je oprávněna je přijmout.

(2) Nevedla-li dražba k plné úhradě vymáhaných pohledávek s příslušenstvím, odevzdají se neprodané zabavené věci, byly-li před tím uschovány, opět schovateli nebo se uloží u soudu.

§ 147.

(1) V protokole o dražbě zabavených věcí se kromě předepsaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. ř.) uvede zejména:

1. které věci byly vyvolány a pod jakými běžnými čísly jsou zapsány v zájemním protokole,
2. jaká byla odhadní nebo úředně stanovená cena jednotlivých zabavených věcí a jaké bylo nejnižší podání,
3. jakého nejvyššího podání za jednotlivé věci bylo docíleno a kdo byl jejich vydražitelem,
4. které z vyvolaných věcí nebyly prodány a jak bylo s nimi naloženo,
5. zda dražební výtěžek byl vydán vymáhajícímu věřiteli nebo uložen u soudu.

(2) Jednotlivá podání se v protokole neuvádějí; vydražitelé protokol nepodpisují.

§ 148.

(1) Pro výkon prodeje zabavených movitých věcí mohou být zřízeny soudní dražebny. Jejich sídla a obvod působnosti určí ministr spravedlnosti.

(2) Soudní dražebna je pod dozorem a správou okresního soudu s pravomocí ve věcech občanskoprávních, v jehož sídle je zřízena.

§ 149.

Exekuce na pracovní odměnu vězňů a chovanců.

(1) Na pracovní odměnu vyplacenou osobám, na kterých se vykonává vazba, trest odnětí svobody nebo ochranná výchova, je přípustná toliko exekuce pro vymožení pohledávky na úhradu osobních potřeb, a to jen do jedné poloviny pracovní odměny.

(2) Při zabavení pracovní odměny se postupuje podle § 514 o. s. ř.

Exekuce na peněžité pohledávky a plat.

§ 150.

Usnesení, kterým byla povolena exekuce na peněžitou pohledávku nebo plat (§§ 527 a násl. o. s. ř.), doručí se poddlužníku s poučením, že dnem doručení tohoto usnesení je sice povinen dlužníkovu pohledávku zadržet nebo příslušné částky dlužníkovu platu srážet, že však zadržené peníze smí vyplatit teprve tehdy, až dostane od soudu vyznění, že usnesení, kterým byla exekuce povolena, nabylo právní moci.

§ 151.

Při zabavení pohledávek ze směnek a jiných cenných papírů (§ 547 o. s. ř.) postupuje se podle §§ 134 a 135.

Exekuce na jiná majetková práva.

§ 152.

(1) Zabavení jiných majetkových práv (§ 550 o. s. ř.) než pohledávek a nároků na vydání nebo dodání movitých věcí (na př. zabavení práva poživacího, patentního a p.) se vykoná zpravidla tím, že se dlužníku zakáže tímto právem nakládat; jsou-li z práva, které se má zabavit, povinny jiné osoby něco vykonat, zakáže se jim plnění.

(2) Nařídí-li soud zájemné popsání práva, na které se vede exekuce, vykoná se popsání přiměřeně podle předpisů o zabavení movitých věcí (§§ 134 a 135); zejména se právo, které se má zabavit, zevrubně popíše podle svého obsahu a rozsahu a přitom se odkáže na listiny, které jsou snad o tom zřízeny. Zároveň se zevrubně uvedou vzájemná plnění, která je dlužník se zřetelem na toto právo povinen konat.

Exekuce na vydání nebo dodání movitých věcí.

§ 153.

O výkonu exekuce na vydání nebo dodání movitých věcí (§ 553 o. s. ř.) sepíše výkonný úředník protokol, v němž se kromě předepsaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. ř.) uvede zejména:

1. označení věci odňaté dlužníku nebo třetí osobě, byla-li ochotna ji vydat, a je-li věcí více, jejich přesný seznam nebo údaj o jejich počtu, míře, váze a p.,
2. zda věc byla odevzdána nebo zaslána věřiteli, či proč se tak nestalo a jak byla provedena úschova.

§ 154.

Není-li třetí osoba ochotna věc vydat, uvede se to v protokole a věc se neodejme. Zároveň se tato osoba vyzve, aby se vyjádřila, z jakého právního důvodu je věc v její moci; její vyjádření se uvede v protokole.

§ 155.

Exekuce vyklizením.

Jestliže věci, které se mají odstranit (§ 557 věta první o. s. ř.) podléhají zkáze, prodá je výkonný úředník z volné ruky (§ 515 o. s. ř.), nechce-li nebo nemůže-li je povinná strana a v její nepřítomnosti její zmocněnec nebo dorostlá osoba její domácnosti převzít. Ustanovení § 139 se užije obdobně.

Exekuční likvidace.

§ 156.

Usnesení o nařízení exekuční likvidace (§ 576 o. s. ř.) doručí soud:

1. místním a okresním národním výborům a finančním prokuraturám, v jejichž obvodu má dlužník bydliště (sídlo), podnik a nemovitý majetek,
2. Ústřední národní pojišťovně a jejím územním organizačním složkám, v jejichž obvodu má dlužník bydliště (sídlo) a podnik,
3. pobočkám Státní banky československé, v jejichž obvodu má dlužník bydliště (sídlo) a podnik,
4. poštovním úřadům, v jejichž obvodu má dlužník bydliště (sídlo) a podnik (závody) a správce podstaty bydliště,
5. železničním, lodním a leteckým stanicím, které zpravidla dodávají zásilky dlužníku (podniku, závodům),

6. je-li dlužníkem právnická osoba, příslušnému dozorčímu úřadu,
7. je-li dlužníkem advokát nebo notář (advokátní nebo notářský koncipient), příslušnému krajskému sdružení advokátů nebo krajskému sboru notářskému a ministerstvu spravedlnosti,
8. je-li dlužníkem lékař, zvěrolékař, lékárník nebo civilní technik, krajskému národnímu výboru, v jehož obvodě se povolání vykonává,
9. je-li dlužníkem veřejný činitel, příslušnému dozorčímu úřadu.

§ 157.

Před usnesením o nařízení likvidace provede soud urychleně výslechy a šetření potřebné k tomu, aby byla posouzena způsobilost osoby navržené za správce podstaty (§ 581 o. s. ř.). Nebyl-li podán návrh na jmenování správce podstaty nebo není-li navržená osoba způsobilá k vykonávání této funkce, ustanoví soud správce podstaty po slyšení místního národního výboru.

§ 158.

Soud vydá správci podstaty listinu o jeho ustanovení; správce, než se ujme úřadu, příslibí rukou dáním, že bude své povinnosti plnit svědomitě. Složení slibu se poznamená na listině o jeho ustanovení.

§ 159.

(1) Soud dohlíží na činnost správce podstaty a nahlíží do jeho spisů a účtů.

(2) Z důležitých důvodů může soud z úřední povinnosti nebo na návrh zbavit správce podstaty jeho úřadu a ustanovit správce nového.

§ 160.

(1) Odměna správce podstaty se stanoví částkou od 1000 Kčs do 5000 Kčs. Je-li předmětem exekuční likvidace rozsáhlý majetek, vyžadující zvlášť obtížné činnosti správce podstaty, může být přiznána odměna až do částky 10.000 Kčs. Při určování výše odměny přihledne soudce k rozsahu, způsobu a výsledkům činnosti správce podstaty.

(2) Bylo-li v likvidačním řízení činně postupně několik správců podstaty, rozdělí se odměna mezi ně podle jejich dohody. Nedohodnou-li se, rozdělí odměnu mezi ně soudce, přihlížeje k míře účasti každého na řízení a k výsledkům jeho činnosti.

§ 161.

V odměně podle § 160 není zahrnuta odměna správce podstaty za účast v řízení o žalobách a v exekučním řízení, konaných ve prospěch likvidační podstaty, ani odměna za jeho práce konané ve správním řízení. Za tyto úkony přísluší správci zvláštní odměna stanovená podle předpisů platných pro tyto úkony.

§ 162.

Kromě odměny přísluší správci podstaty náhrada hotových výdajů (§ 582 odst. 3 o. s. ř.), pokud je řádně doloží.

Díl třetí.

Vymáhání pokut, trestů peněžitých, nákladů řízení a soudních poplatků.

§ 163.

(1) Nabylo-li rozhodnutí prokurátora nebo soudu, kterým se vyslovuje povinnost k zaplacení pokuty (na př. §§ 75 a 297 tr. ř., § 100 odst. 2, § 112 o. s. ř.), trestu peněžitého (§§ 288 a 292 tr. ř.), nákladů řízení, které zatím hradil zálohově stát (§§ 86 a 87) nebo soudních poplatků, právní moci, vyzve vedoucí úředník oddělení na příkaz prokurátora nebo předsedy senátu povinnou osobu, aby ve stanovené lhůtě zaplatila určenou částku, jinak že bude vymáhána exekucí (platební příkaz). Evidenci vydaných platebních příkazů vede správní zaměstnanec prokuratury nebo soudu, který se stará o vymáhání takových plateb (vymáhající úředník).

(2) Nezaplatila-li povinná osoba ve stanovené lhůtě, podá vymáhající úředník návrh na povolení exekuce na movité věci nebo na peněžité pohledávky a plat povinné osoby. V exekučním řízení má vymáhající úředník postavení vymáhajícího věřitele. V řízení o žalobách, které z tohoto podnětu vzniknou, zastupuje stát finanční prokuratura.

(3) Nevedla-li exekuce na movité věci nebo na peněžité pohledávky a plat povinné osoby k cíli, oznámí to vymáhající úředník prokurátoru nebo předsedovi senátu, který požádá o další vymáhání finanční prokuraturu.

(4) Od vymáhání nákladů trestního řízení se upustí, nebyly-li vymoženy do šedesáti dnů po propuštění z trestu odnětí svobody nebo po propuštění z ochranné výchovy [§ 445 odst. 1 písm. f) o. s. ř.]; z nároků, které vznikly z pracovního poměru po tomto propuštění, nesmějí být náklady trestního řízení vymáhány.

Část třetí.

Právní styk s cizinou.

§ 164.

(1) Písemný styk prokuratur a soudů s cizími soudy a úřady děje se prostřednictvím ministerstva spravedlnosti, neustanovuje-li mezinárodní smlouva jinak.

(2) K žádosti o právní pomoc zasílané do ciziny se spisy nepřipojují.

§ 165.

Neustanovuje-li mezinárodní smlouva jinak, mají být žádosti o právní pomoc zasílané do ciziny opatřeny ověřeným překladem do příslušného cizího jazyka; totéž platí o písemnostech určených k doručení v cizině ve formě předepsané cizím právem pro písemnosti stejného druhu.

§ 166.

(1) Cizí soudní písemnost určená k doručení osobě bydlící v Československé republice, jež není opatřena ověřeným překladem do českého nebo slovenského jazyka, může být doručena, neustanovuje-li mezinárodní smlouva něco jiného, jen jestliže je příjemce ochoten ji dobrovolně převzít.

(2) Nebyl-li překlad připojen, má být příjemce poučen, že může proto přijetí písemnosti odmítnout, že však nelze předvídat, jaké právní následky budou v cizině s takovým odmítnutím spojeny.

§ 167.

Obsílky a jiné písemnosti určené k doručení v cizině nesmějí obsahovat pohružky donucovacími prostředky.

§ 168.

Podpisy prokurátorů a soudců, jakož i podpisy správních zaměstnanců prokuratur a soudů na žádostech o právní pomoc zasílaných do ciziny, pokud je toho třeba, a na listinách určených pro cizinu ověřuje ministerstvo spravedlnosti v předepsaném pořadu.

§ 169.

(1) Žádá-li o to cizí soud (úřad), lze svědky, znalce a účastníky vyslechnout i přísežně. Totéž platí, je-li třeba předložit v cizině přísežné prohlášení o skutečnostech rozhodných pro uplatnění nebo zachování nároků.

(2) Přísaaha pro svědky a účastníky zní:

„Přisahám na svou čest, že o všem, nač budu soudem tázán, vypovím úplnou a čistou pravdu a nic nezamlčím.“

(3) Přísaaha pro znalce zní:

„Přisahám na svou čest, že podám posudek podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“

(4) Jde-li o přísahu následnou, znění přísahy se přiměřeně pozmění.

Část čtvrtá.

Ověřování opisů a podpisů listin.

Ověřování opisů.

§ 170.

(1) Každý okresní soud s pravomocí ve věcech občanskoprávních osvědčí na žádost skutečnost, že opis nebo fotokopie listiny (dále jen „opis“), které byly soudu předloženy, souhlasí s předloženou listinou [§ 13 odst. 1 písm. c) o. s. ř.].

(2) Opisov ověřuje soudce z povolání nebo správní zaměstnanec, který byl k tomu předsedou soudu určen (§ 13 odst. 2, § 677 o. s. ř.).

§ 171.

(1) Ověřující zaměstnanec musí pečlivě a ve všech podrobnostech porovnat opis s předloženou listinou.

(2) Potvrzení, že se opis shoduje s předloženou listinou, se vyznačí na opise ve formě ověřovací doložky, kterou ověřující zaměstnanec podpíše. V doložce se dále uvede:

1. zda předložená listina je prvopis nebo ověřený opis, zda a jak je kolkována a z kolika listů nebo archů se skládá,
2. zda jsou v předložené listině závady, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,
3. zda byly na opise provedeny opravy nějakých neshod s předloženou listinou,
4. zda jde o úplný nebo částečný opis,
5. místo a den ověření.

(3) Skládá-li se ověřený opis z několika listů nebo archů, je třeba je sešít; na uzávěru se připojí kulaté úřední razítko.

§ 172.

Neovládá-li ověřující zaměstnanec jazyk, v němž je předložená listina sepsána, přibere se souhlasem předsedy soudu tlumočníka. V ověřovací doložce, kterou podpíše též tlumočník, se kromě náležitostí uvedených v § 171 odst. 2 uvede, že shodnost opisu s předloženou listinou byla dosvědčena tlumočníkem; současně se v doložce uvede jeho jméno, příjmení a bydliště.

Ověřování podpisů.

§ 173.

(1) Každý okresní soud s pravomocí ve věcech občanskoprávních osvědčí na žádost skutečnost, že někdo před soudem nějakou listinu vlastnoručně podepsal nebo podpis na listině již dříve učiněný uznal za svůj vlastní [§ 13 odst. 1 písm. c) o. s. ř.].

(2) Podpisy ověřuje soudce z povolání nebo správní zaměstnanec, který byl k tomu předsedou soudu určen (§ 13 odst. 2, § 677 o. s. ř.).

§ 174.

(1) Ověřující zaměstnanec vyslechne osobu, jejíž podpis se ověřuje (dále jen „účastník“), zda uznává podpis na listině za svůj vlastní; jde-li o listinu nepodepsanou, účastník se před ním na listinu vlastnoručně podpíše.

(2) Nezná-li ověřující zaměstnanec účastníka osobně a jménem a příjmením, musí mu být jeho totožnost prokázána občanským průkazem nebo potvrzena dvěma svědky. Svědkové totožnosti musí být ověřujícímu zaměstnanci osobně a jménem a příjmením známi, nebo mu musí být jejich totožnost prokázána občanským průkazem. Svědky totožnosti nemohou být osoby mladší 18 let a ti, kdo pro svůj tělesný nebo duševní stav nejsou schopni vydat svědectví, kdo neumějí číst a psát a kdo jsou zúčastnění na věci.

(3) Ověření podpisu se vyznačí na listině nebo na přívěsku s listinou pevně spojeném ve formě ověřovací doložky, kterou ověřující zaměstnanec podpíše. V doložce se dále uvede:

1. číslo příslušné položky ověřovací knihy, po případě místo a čas sepsání protokolu (§ 175),
2. jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště účastníka,
3. jakým způsobem byla zjištěna jeho totožnost,

4. zda listinu podepsal nebo uznal podpis za svůj vlastní,

5. místo a den ověření.

§ 175.

(1) Ověření podpisu se zapisuje do ověřovací knihy.

(2) Provádí-li se ověřování podpisu mimo soudní budovu, sepíše se o tom protokol, jehož údaje se dodatečně přepíše do ověřovací knihy.

Část pátá.

Práce správních zaměstnanců.

§ 176.

Samostatné administrativní práce správních zaměstnanců.

Pokud vedoucí prokurátor nebo předseda soudu neurčí jinak, obstarávají správní zaměstnanci pod dohledem prokurátora-aprobanta nebo předsedy senátu veškeré administrativní práce souvisící s výkonem úřadu prokurátora nebo s výkonem soudní moci samostatně, bez zvláštního příkazu.

Soudcovské úkony konané
správními zaměstnanci.

§ 177.

Způsobilým správním zaměstnancům může být předsedou soudu se souhlasem ministra spravedlnosti svěřeno obstarávání jednoduchých úkonů, které jsou jinak svěřeny soudci (§§ 4 a 677 o. s. ř.)

1. ve věcech poručenských, opatrovnických a dětí v rodičovské moci,
2. ve věcech prohlášení za mrtvého a důkazu smrti,
3. ve věcech projednání dědictví,
4. ve věcech soudního umoření listin,
5. ve věcech soudní úschovy,
6. ve věcech exekučních, jde-li o exekuce na movité věci a na peněžité pohledávky a plat,
7. ve věcech knih pozemkových,
8. při vydávání soudních výpovědí a rozkazů na odevzdání nebo převzetí předmětu nájmu při nechráněných nájmech,
9. při vydávání platebních rozkazů v rozkazním řízení,
10. při sepisování soudních směnečných protestů.

§ 178.

Soudce, jemuž jest věc podle rozvrhu práce přikázána, může si vyhradit vyřizování určitých věcí svěřených správním zaměstnancům, a to buď vůbec, nebo případ od případu.

§ 179.

(1) Rozhodnutí vydanému ve věci vyřízené pověřeným správním zaměstnancem lze odporovat stejným opravným prostředkem jako rozhodnutí soudce. Opravný prostředek předloží se však nejprve soudci, který o něm sám rozhodne, má-li za to, že se mu má vyhovět, jinak předloží opravný prostředek soudu druhé stolice, aby o něm rozhodl.

(2) Rozhodne-li soudce sám o opravném prostředku podle odstavce 1, považuje se i jeho rozhodnutí za rozhodnutí soudu první stolice. Odporovat mu lze, podle obecných ustanovení.

Část šestá.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 180.

Odměna správců konkursní podstaty a vyrovnacích správců (§§ 671 a 672 o. s. ř.) se stanoví podle dosavadních předpisů.

§ 181.

Kde se v tomto nařízení mluví o předsedovi senátu, rozumí se tím i soudce jediný (§ 54 odst. 2 tr. ř., § 4 o. s. ř.), po případě člen senátu (§ 55 tr. ř., § 95 odst. 3 o. s. ř.).

§ 182.

Platnosti pozbývají všechna ustanovení týkající se věcí upravených tímto nařízením.

§ 183.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

193.

Nariadenie ministra spravodlivosti zo dňa 20. decembra 1950,

ktorým sa určujú sídla a obvody Okresných súdov vo Fiľakove a v Poltári.*)

Minister spravodlivosti nariaďuje podľa § 2 ods. 2 č. 1 zákona č. 320/1948 Sb., o územnej organizácii krajských a okresných súdov:

§ 1.

(1) Sídlo okresného súdu pre obvod Okresného národného výboru vo Fiľakove sa určuje vo Fiľakove.

(2) Sídlo okresného súdu pre obvod Okresného národného výboru v Poltári sa určuje v Poltári.

§ 2.

Okresný súd v Jesenskom zaniká.

§ 3.

Tým sa menia a doplňujú prílohy k § 4 nariadenia ministra spravodlivosti č. 11/1949 Sb., ktorým sa určujú sídla krajských súdov a sídla a obvody okresných súdov.

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1951.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

194.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 20. prosince 1950

o sazbách za advokátské a notářské výkony.

Ministr spravedlnosti nařizuje podle § 7 odst. 1 zákona č. 322/1948 Sb., o advokacii, podle § 32 odst. 1 zákona č. 201/1949 Sb., o notářství, a § 138 odst. 1 zákona č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních:

§ 1.

(1) Advokátské a notářské výkony se odměňují podle úřední sazby.

*) Úřední české znění vyhlášeno v příloze Sbírky na str. 329.

(2) Za výkony v sazbě neuvedené náleží odměna, stanovená sazbou za obdobné výkony téhož nebo podobného druhu (v tomtéž nebo podobném druhu řízení).

(3) Se souhlasem příslušného krajského sdružení advokátů nebo příslušného krajského sboru notářského je možno v odůvodněných případech od sazby se odchýlit.

§ 2.

V odměně nejsou zahrnuty a hradí se zvláště:

1. výdaje na soudní poplatky, poštovné a jiné hotové výdaje,
2. náhrada cestovních výdajů, spojených s provedením vnějšího pracovního výkonu,
3. náhrada za promeškaný čas.

§ 3.

(1) Odměna náleží za úplné vyřízení svěřeného případu, a to bez rozdílu, jde-li o výkony před soudem, úřadem nebo orgánem veřejné správy nebo mimo ně. V soudním a ve správním řízení náleží za činnost v každé stolici zvláštní odměna.

(2) Odměna za jednotlivé výkony se určí zlomkem celkové odměny podle toho, jakou pracovní námahu a pracovní dobu bylo třeba vynaložiti na tyto výkony ve srovnání s pracovní námahou a pracovní dobou, která byla vynaložena nebo byla by vynaložena při obvyklém průběhu na úplné vyřízení věci.

§ 4.

Ve vlastní věci má advokát nárok na odměnu podle sazby jen tehdy, jde-li o věci souvisící s výkonem advokacie.

§ 5.

Podrobné sazby odměn, jakož i případy, kdy nenáleží odměna, a podmínky a výši náhrady za promeškaný čas stanoví ministerstvo spravedlnosti a vyhlásí je v příslušném úředním listě (§ 5 odst. 1 vl. nař. č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen).

§ 6.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

(2) Toto nařízení platí pro advokátské a notářské výkony, provedené po počátku jeho účinnosti. Ve věcech neskončených v den počátku jeho účinnosti se určí odměna za výkony, provedené počínaje tímto dnem, podle zásady uvedené v § 3 odst. 2.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.